

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

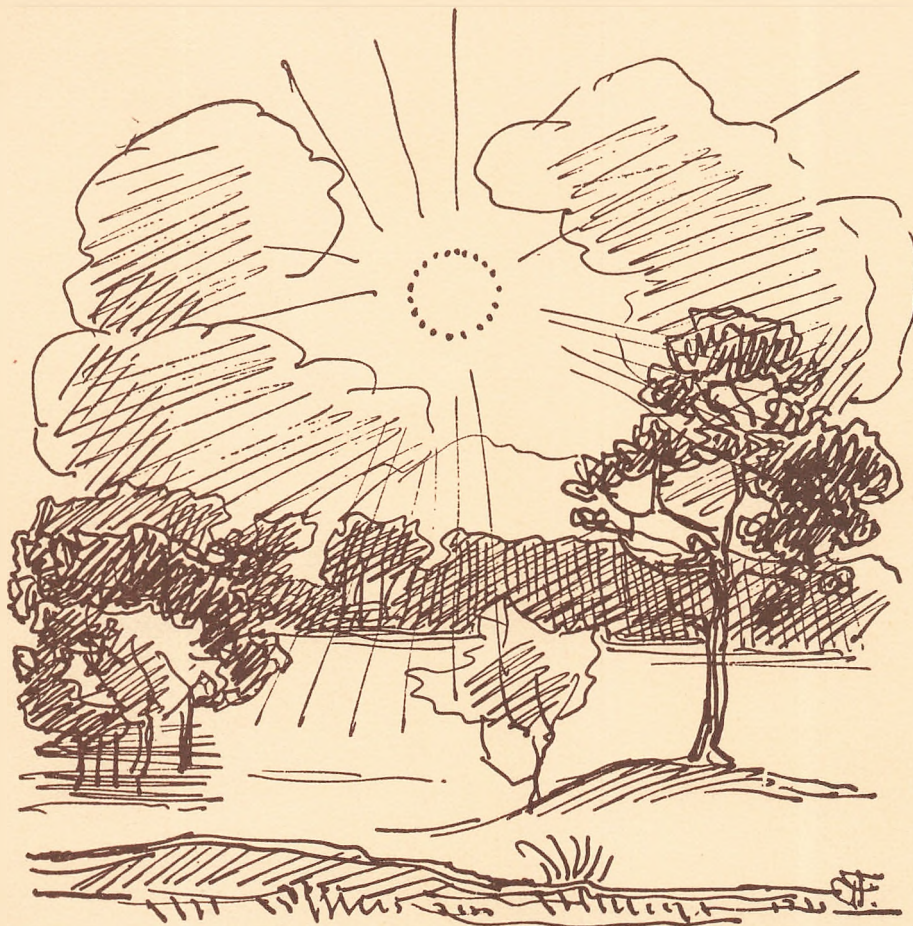
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Årsskrift
HØNG-SAMFUNDET

HØNG STUDENTERKURSUS

1959

Statens pædagogiske Studiesamling
København

Årsskrift

for

HØNG-SAMFUNDET

1959

Indhold

Velfærdsstatens krav til os som mennesker	3
Af forstander, cand. mag. <i>J. H. Monrad</i>	
Et møde med det nye Tyskland	8
Af lektor <i>C. F. Marholt</i>	
Fru Karen Dolleris	15
Af <i>J. H. Monrad</i>	
Min Høng-tid	17
Af rektor <i>K. M. A. Brudsig</i>	
Teologens kår under studiet	22
Ved journalist, fru <i>Dorte Olesen</i>	
Et år er gået	24
Af <i>A. T. og J. H. Monrad</i>	
Fra — om — til gamle kammerater ...	33
Ved lektor <i>Esman Eriksen</i>	
Årsberetning fra <i>Erania</i>	39
Ved <i>Kirsten Dahl og Vibjerg</i>	
Til medlemmerne	43
Af redaktør <i>Hans Bagge</i>	
Høng-Samfundet	44
Ved <i>Esman Eriksen</i>	
Medlemsliste	45
Meddelelser	55

Velfærdsstatens krav til os som mennesker

Tanker fra forstander Monrads tale til studenterne 1959.

DER ER VEL INGEN dag i ens liv, hvor man føler sig så fri, som den dag, studentereksamen er overstået. Slet ikke noget med, at man nu er en af herrerne i åndernes rige. De tider er forlængst forbi. Men man er færdig med et afsnit af sin tilværelse. De mange muligheder ligger åbne. Skolen kan ikke mere stille sine krav. — Og dog, sovende kommer man aldrig til at virkeliggøre sine muligheder. Livet vil stadig stille sine krav. Frihedsfølelsen skal fyldes af noget.

Vi lever i velfærdsstaten, den omdiskuterede samfundsform, på godt og ondt, netop fordi den både giver gaver og stiller krav.

Gaverne — hidtil er det dem, I som elever her på skolen mest har mødt i form af gratis læge- og TB-undersøgelser for eksempel, eller som tilskud direkte fra kommuner, amter og stat (Ungdommens Uddannelsesfond), eller I har mødt dem indirekte i form af tilskud til skolen. Før krigen fik skolen ca. 8000 kr. ialt eller ca. 160 kr. pr. elev. Nu tyve år efter får vi vel 300,000 kr. ialt eller ca. 3000 pr. elev.

Kravene har I hidtil ikke mærket meget til. Sygekassekontingentet har skullet betales. Lidt skat måske af de få, der ikke fritages. Værnepligten kræves opfyldt. Det har været det hele. Og så har nogle af jer sikkert bemærket, at kravene om det, man gerne vil have, har en kedelig tendens til at vokse med gaverne. Mere vil også her have mere. Ungdommens Uddannelsesfond var en stor hjælp, men portionerne kunne gerne have været større!

Vekselvirkningen mellem krav og gaver vil I også mærke i overført betydning. Og på det område kan man roligt sige til jer: stil I blot krav til livet og til jer selv, i form af forventninger. I skal nok få gaver igen, i form af erfaringer. Men I må også gøre jer klart, at i fremtiden vil der blive stillet meget store krav til jer, hvis velfærdsstaten, altså vores nuværende livsform skal bestå. Jeg tænker ikke på skatterne og værnepligten, men på helt andre krav. Det er disse andre krav, professor *Møllgård* har taget op i en ganske mærkelig bog. *In Tyrannos* — mod ty-

rannerne — er tilegnet vor tids unge, „fremtidens pionerer, med det formål at hjælpe dem til et værdigt menneskeliv i den på engang frygtelige og forventningsfulde verden, hvori de er blevet sat til at leve“.

Udgangspunktet for Møllgård er dette, at vi lever i en overgangstid, præget af modsigelser. Han viser, at grundlaget for vor tilværelse som mennesker gennem mange århundreder har været kristendommen. Og han finder som en af de dybeste tanker i kristendommen understregningen af det enkelte menneskes værdi for Gud. Vi hører det for eksempel i evangelierne om hyrden, der søger just det ene, vildfarne får, og om faderen, der fester netop for den fortabte søn, der vendte tilbage.

Men i dag er vi ikke tilbøjelige til at dyrke det enkelte menneskes værdi. For flere og flere betyder kristendommen mindre og mindre. Vi dyrker i stedet for kammeratskabsflokken, foreningslivet, partiet, samfundsklassen, nationen, eller hvor langt og vidt ud, man nu spænder. Og den, der bryder ud, får det ikke godt. Hans værdi regnes ikke højt.

Og så alligevel. Løsrevet fra kristendommen trænger dens menneskesyn måske alligevel igennem på nye steder og områder. Tre eksempler bringer Møllgård. Lægekunsten med dens nye lægemidler og omfattende sygdomsforebyggende undersøgelser redder talrige menneskeliv. Gennem FN's store arbejde sker noget sådant også udenfor den europæisk-kristne kulturkreds. Det vil sige, at uanset nation, hudfarve eller formue må hvert menneske alligevel have sin værdi, der gør det værd at redde. I det politiske liv understreger alt, hvad der har navn af liberalisme det samme. Men den liberale opfattelses modpol, socialismen, må i sin oprindelse have gjort det samme. Man må have lagt vægt på den enkelte arbejders menneskelige værdi. Den skulle ikke trædes ned af et kapitalistisk samfunds jernskoede hæl. Og endelig i tænkningsverden er i Vesteuropa tidens moderetning i meget høj grad inspireret af Søren Kierkegårds tale om „hin enkelte“.

Mange er altså ved at fornægte kristendommen som grundlag for deres liv, men dens syn på mennesker breder sig alligevel paradoksalt nok. Det er gamle historiske traditioner, vi er ved at bryde med, vi er i gang med en afgørende ændring i indstilling, samtidig med at den ydre tekniske og politiske verden er i rivende udvikling. En forvirringens tid i europæisk kultur.

Det samme resultat kommer vel alle kulturfilosoffer i dag til, men så fortsætter Møllgård med at pege på, at for ham at se er der to rivaliserende magter, der i denne situation kæmper om herredømmet i menneskers sind. Begge præges de selv ikke af forvirring, men af sikker forvisning. De bygger begge på menneskers ulyksalige tilbøjelighed til at give deres samvittighed i forvaring hos institutioner, der påberåber sig åndelig autoritet. Mennesker vil gerne befries for at skulle stille

krav. Mennesker vil gerne befries for valgets angst. Men derved bliver disse magter tyranner. Fordi det ligger i deres natur, at frelsen kun gives til gengæld for blind lydighed mod tyrannmagten. Kun indenfor troens tryllekreds er frelsen. Verden udenfor ligger i det onde.

Hvad er det for magter? Hvad slås de om? Er det demokrati mod diktatur? Kapitalisme mod socialisme? Amerika mod Rusland og alt, hvad de hver for sig står bag? Ja, siger Møllgård, det har ganske vist mange brave småmænd troet og har talt megen forvirret og velmenende snak om, at her var tyrannmagterne i vor verden. Og så har de jamret over, at de unge var så uinteresserede i denne kamp. De ville hellere have kone, fjernsyn og pensionsberettiget stilling.

For Møllgård ser disse mænd helt forkert på det. Der er, mener han, ingen grund til at jamre over ungdommens passivitet overfor disse kæmpende modsætninger. Passiviteten skyldes nemlig ikke sløvsind, men klarsyn hos de unge. De kan med deres friske øjne se, at den alt afgørende modsætning er en helt anden. De to gigantiske magter, der kæmper om sind og sjæl hos os, er — den katolske kirke og det, han kalder den kommunistiske kirke.

Om unge, der måske aldrig nogensinde har diskuteret med en katolik eller en kommunist, vil forbinde nogetsemhelst med professor Møllgårds udtalelse, er vel tvivlsomt. For andre kræver tanken i alt fald at gennemtænkes, før der tages stilling til den. Møllgård viser såvel den kristne tankes som den kommunistiske tankes udvikling gennem mange citater fra kirkefædre og tænkere, fra de oprindelige svage trossamfund til de fuldt udviklede organisationer af både ånd og magt. De to systemer stilles overfor hinanden og ligner i Møllgårds konfrontation hinanden slående: begge er uhyre stærke, fordi de tager det frie valgs angst fra mennesker, der ikke selv kan eller tør tage valget og afgørelsen mellem godt og ondt, rigtigt og forkert. De får mennesker til at lade være at kræve noget. Begge systemer ville i deres oprindelse værge det enkelte menneske. Urkristendommen mod romerstatens og hellenismens håbløshed og tyranni. Ursocialismen mod den ældre kapitalismes håbløshed og tyranni. Begge svigtede imidlertid deres kald. De blev afguder, der med nidkærhed og grusomhed forlangte blind underkastelse og tilbedelse af masserne. De forlanger at følges ubetinget af masserne under henvisning til deres tros autoritet. Læren knægtede livet i disse bevægelser, siger Møllgård, og derfor er de blevet hinandens dødelige og uforsonlige fjender. Mellem dem er intet kompromis muligt. Jævnfør, at i jerntæppelandene er katolicismen den eneste opposition, der betyder noget. Det er magter — kirker — af samme indre struktur og styrke.

Når Møllgård da ser idealet i den kirkeform, der i dag står det oprindelige nærmest, nemlig den græsk-katolske, vil vel meget få kunne sige andet dertil, end at

vores kendskab til denne kirke er yderst ringe. Vi kender den ikke, hverken dens særlige tankegang eller dens daglige virke i nutiden. Dens sprog og verden ligger os fjernt. Men for den, der i al skrøbelighed søger at tro på den oprindelige kristendom, der ikke er afsporet til at blive en magtkirke — for den, der søger at tro på det levende, enkelte menneskes personlige værdi, er der intet valg. Han må frygte begge tyranner, han må bekæmpe dem, må gå *in tyrannos*, når de vil forstyrre og erobre vores verden, bogstaveligt eller åndeligt — og det vil de.

På dette område, på denne måde stiller vor verden krav til os alle. Og imedens lever vi i den vesteuropæiske kulturkreds i den livsform, vi kalder velfærdsstaten. Den kæmper mod tyranni. Den kalder sig demokratisk, men forstår iøvrigt noget ret forskelligt ved dette begreb. Den ledes af mennesker, der — forekommer det Møllgård — gennemgående mener det ærligt og vel. Men lederne er selv, som vi alle er det, angstens børn med svag tro og ringe mod. De prøver at afværge katastrofen ved at borttage vor angst og skabe tryghed — rent materielt. Vi lever i folkepensionens lande og tider. I praksis virker styret igennem et stadigt voksende embedsmandskorps. Man venter, at vi alle skal bøje os for dets myndighed. Det gør vi også stort set. Det vælger for os efter paragraffer, vedtaget af de mænd, vi selv har valgt. Velfærdsstaten søger altså at sætte ind der, hvor tyrannmagterne kan lokke: at befri os for angsten — at skænke os tryghed — at skåne os for valget.

Men velfærdsstaten adskiller sig fra tyrannmagterne ved ikke at ville tvinge nogen åndeligt. Tværtimod. Tendensen går i retning af, at den side af tilværelsen er „en privatsag“. Samtidig med, at den tekniske udvikling giver øget frihed og dermed øgede muligheder for en rigere åndelig udvikling. Men hvor mange får noget ud af denne chance? Alt, hvad der hedder forlystelsesindustri, gør det i alt fald, men fritidsproblemet melder sig med ubønhørighed. Og de bedste af politikerne er ganske klare over dette. Spørgsmålet er, om vi kan undgå — ikke tvivl, men tomhed, tryghedens tomhed.

Møllgårds syn kan vel sammenfattes med dette citat, at „man må gøre sig klart, at hvis menneskene i vor vestlige kulturkreds skal redde sig selv fra at blive bytte for de to giganters tyranni, vil de få brug for alle deres *bedstes* dygtighed og kundskaber, men også for deres tro og åndsstyrke“.

Møllgård er meget bange for, at velfærdsstaten af mange grunde og på mange måder nivellerer de bedste ned. Men hvad enten den åbne kamp med tyrannerne og mellem tyrannerne kommer snart eller senere, vil eftertidens dom over velfærdsstaten blive afgjort af, om den har formået at bevare en reserve af sine bedste børn — der har taget mod dens rige gaver, men som også har anerkendt dens store krav til dem. Der kaldes på dem, der er født med evner, mod og tro,

på dem, der skaffer sig den nødvendige indsigt i videnskab og teknik. Eller for at sige det på en anden måde: teknikerne skal også være humanister.

Møllgård er selv læge og fysiolog, men unægtelig en mand med meget vidtspændende interesser. Der er mange gange undervejs i hans bog, hvor man som ikke-fagmand føler sig usikker og spørger sig selv om, hvor fast bund forfatteren har under fødderne. Men man kan næppe være uenig med Møllgård i hans krav til velfærdsstatens mennesker. Den stiller store krav ikke mindst til sine bedste.

Hvem er så blandt de bedste? Hvilken ung med mange muligheder vil ikke gerne være med der? Det samfund, der har ofret så meget på netop de unge, vil med rette stille sine modkrav til dem. Livsformens og selve livets regning kræver at blive honoreret. Livsloven om at så og høste skal skabe en retfærdighedens ligevægt, ellers udvikler et menneskeliv sig forkrøblet og skævt. Det er en lov så streng og ubønhørlig som de gamles nemesis.

Ja, men vi, der er lidt ældre, har forlængst måttet erkende, at vi aldrig har kunnet svare til disse krav. Regnestykket er aldrig gået op. Loven er aldrig fuldkommet. Ikke mindst den dag, man sender et hold studenter af sted, kommer man til at erkende dette. Læreren kan kun sige, at han gerne vil prøve på at leve — ikke på loven, selvom vi ikke glemmer den, men på evangeliet. At det var just det vildfarne får og den fortabte søn, Gud tog sig af. På den måde kan det lykkes at forene krav og gave, lov og evangelium, uden at vi kan forstå, hvordan det sker. Men på dette er der levet af slægter længe før velfærdsstaten, på dette søger vi i dag at leve, på dette ønsker skolen, at dens elever engang må komme til at leve.

J. H. MONRAD

Et møde med det nye Tyskland

Lektor C. F. Marholt skriver om et besøg på den ejendommelige tyske skoleinstitution „Haus Sonnenberg“.

Is FIK I ÅR en forlænget og usædvanlig påskeferie. Fra 16. til 25. marts deltog klassen i et ungdomsstævne i „Internationales Haus Sonnenberg“ i Harzen. Sonnenberg er sikkert kun et navn — eller måske ikke engang det — for så mange, at det vil være rimeligt at fortælle lidt om det.

En kreds af tyske skolefolk, som havde følt sig pint af i de onde år 1933—45 at være afskåret fra den øvrige verden, søgte og fandt i slutningen af fyrrerne kontakt med danske lærere. I februar 1949 fandt det første tysk-danske lærerstævne sted i en lejrskolebygning ved Sonnenberg i det sydlige Harzen, og i september samme år indbød den danske kreds tyske lærere til et stævne i Karsemose i Nordsjælland. Det andet stævne i Tyskland blev afholdt i juli 1950. Denne gang var der deltagere også fra Finland og Sverige. Ideen slog hurtigt an, så man

Haus Sonnenberg

kunne arrangere en række af stævner, og kredsen af deltagerlande udvidedes stadig. Også fra mange af de lande, der havde lidt mest under krigen mod Hitlers Tyskland, kom der efterhånden deltagere, således var allerede ved et stævne senere i juli 1950 de første hollændere med. Norge

var første gang repræsenteret i februar 1951, England i august 1952, Frankrig i september 1952 og Israel i august 1955. Og det var ikke de pågældende landes quislinger, der kom, men folk, der repræsenterede deres officielle læreorganisationer. — Det viste sig hurtigt nødvendigt at skabe et særligt organ til at administrere dette internationale sam-

En af foredragsholderne, en hollænder. Siddende: Stævnelederen Ekkehard Wagener, Hannover

arbejde, der havde fået en så rivende udvikling, som de, der var med i den første forsigtige begyndelse, ikke havde turdet drømme om. I september 1951 oprettedes „Internationaler Arbeitskreis Sonnenberg“, som først havde hjemsted i den tyske igangsætter Walter Schulzes lejlighed i Wolfenbüttel, men senere måtte flytte til egne kontorer i Braunschweig. Foruden at arrangere stævnerne udsender Sonnenbergkredsen en række skrifter til medlemmerne af kredsen, der efterhånden har fået underafdelinger i en del lande. For 12 kr. årlig kan man blive medlem af den danske afdeling (adresse: Den danske Sonnenberg-komité, Fru Disa Christjansen, Glænøgade 26, København Ø.) og få tilsendt Sonnenbergs publikationer.

Den ret primitive lejrskolebygning, hvor de første møder blev holdt, blev snart for snæver en ramme, og ved hjælp fra mange sider, bl. a. virksom støtte fra Niedersachsens kultusminister, blev man i stand til at bygge sit eget smukke og velindrettede hus. „Internationales Haus Sonnenberg“ (th. i billedet side 8) på en skoveng et par kilometer nord for byen St. Andreasberg. Det blev indviet i september 1953. Skønt det nye hus lå et godt stykke fra „Solbjerget“, beholdt man navnet, fordi det allerede var et begreb for mange og havde en smuk symbolsk klang. Allerede i februar 1956 indviede man et noget mindre hus ved siden af (til venstre i billedet) til afholdelse af ungdomstævner.

Største delen af deltagerne har været lærere og elever, men man vil også gerne i forbindelse med andre; f. eks. holdtes der, samtidig med at vi var på Sonnenberg,

et internationalt ingeniør-stævne. I alt, fortæller jubilæumsskriftet nu til tiåret, har der været afholdt mere end 350 stævner med 30.000 deltagere fra 50 lande. Det betoner dog, at tallenes størrelse ikke er det vigtigste, men „mangen en besøgende har sikkert her haft det første virkelige møde, den første ægte samtale med et menneske fra en anden nation eller en anden kulturkreds. Og han vil have oplevet, at ægte forståelse er uafhængig af nation, sprog og hudfarve“.

Det drejede sig ikke blot om at give så mange mennesker som muligt fra så stor en del af verden som muligt lejlighed til i smukke og behagelige omgivelser at opøve deres færdigheder i fremmede sprog, selv om dette i sig selv ikke var noget ringe formål. Man var fra begyndelsen klar over, at skulle det være muligt at skabe den kontakt mellem mennesker, som man tilstræbte, og som navnlig de tyske deltagere så smerteligt havde følt mangelen af, var det nødvendigt, at man talte frit og åbent også om de vanskeligste spørgsmål. Om det skriver lederen af den danske Sonnenbergkreds Disa Christjansen (overlærer ved Københavns skolevæsen og medlem af borgerrepræsentationen), som var med fra begyndelsen, i sin hilsen til jubilæumsskriftet: „Vi danske lagde ikke skjul på, at tyskerne indtil for få år siden var vore fjender, som vi havde bekæmpet, og at vi ikke havde glemt de onde år, og ingen fra tysk side ønskede at bortforklare eller undskylde de begivenheder, der var sket i Hitlertiden, men alle var vi enige om, at vi måtte videre. Ved fælles hjælp måtte vi søge at opdrage og præge en slægt, der alvorligt og ansvarsfuldt ville arbejde for forståelse mellem folkene, og som uden fraser og illusioner ville bygge en fredelig verden op“.

At dette var alvorligt ment, har jeg selv erfaret gennem deltagelse i tre lærerstævner på Sonnenberg. I foredrag, diskussioner og private samtaler blev intet stukket under stolen. Særlig erindrer jeg en tale i 1951 af en norsk skoleinspektør, som under krigen personligt havde lært Gestapo og dets metoder at kende. Han var kun efter svære overvejelser rejst til Tyskland, men fortrød det ikke; han havde set, „at der mindst var 30 tyskere, som han brød sig om at regne blandt sine venner“. I sin tale, som man tydeligt mærkede gjorde et stærkt indtryk på de tilstedeværende tyskere, gik han ud fra Ibsens digt „Terje Viken“. Senere skrev han til mig: „Personlig følte jeg det slik som Terje: „Jeg måtte, jeg måtte ha hevnt!“ Måtte det altid lykkes å hevne seg på samme måten som Terje gjorde.“

For de unge, som mødes til elevstævner, er dette jo imidlertid historie, som de ikke har nogen personlig erindring om. Mange af dem, også — eller måske især — i Tyskland ved forbløffende lidt om, hvad der er sket i årene 1933—45. En del af den ældre generation har en forståelig — men næppe berettiget — ulyst til at tale om disse ting. En jævnaldrende tysk lærer sagde i år til mig, da vi drøftede dette spørgsmål: „Vi kan dog ikke stå som forbrydere over for vores børn“. Jeg

har hos en velbevaget tysk gymnasiast mødt total uvidenhed om forholdene i Danmark under krigen. Hvad jeg fortalte ham gjorde stærkt indtryk på ham, og han vendte flere gange tilbage til det. Jeg har også hos flere af de lidt ældre unge mødt stor utilfredshed, hvis nogle af den ældre generation var tilbøjelige til at

Der lyttes intenst

smyge sig uden om ansvaret. — At flertallet af de unge, jeg har truffet på Sonnenberg, ligesom ledelsen ønsker at se på tilværelsen uden skyklapper og har vilje til at gøre en positiv indsats, er jeg overbevist om, og jeg kan derfor ikke lade være med at tro på værdien af det arbejde, der gøres her. Jeg har derfor længe haft lyst til at tage en klasse med til Sonnenberg, og i foråret blev det altså til alvor. Og hvad fik vi så ud af det? Nogle udpluk af programmet kan fortælle, hvad vi beskæftigede os med: „Europa und die Entwicklung in Afrika und Asien“. „Leben mit dem Atom“. „Little Rock — Bedrohung oder Bewährung der Demokratie“. „Die Reizüberflutung als Bedrohung unserer Jugend“. „Einführung in den dialektischen Materialismus“. I tilslutning til det sidstnævnte foredrag så vi en østtysk „dokumentarfilm“, der var sat så behændigt sammen, at den tilstrækkeligt naive måtte få det indtryk, at alt var idel lykke i „Deutsche Demokratische Republik“, mens folket i „Bundesrepublik“ var slaver under kapitalismen. En anskuelsesundervisning i dette ikke blot for tyskerne, men for os alle vitale problem gav den traditionelle Harzrundtur, som også fører til zonegrænsen med dens pigtrådsspærringer og vagttårne — på den østlige side, hvor man ser bønder, som arbejder på deres marker måske kun hundrede meter fra os, men som ikke må nærme sig eller tale med dem på den anden side af grænsen. Den kendsgerning står jo også fast, at der går en støt strøm af flygtninge fra øst til vest, selv om man ikke må se bort fra, at der også er nogle, der søger den anden vej, og at kapitalismen har sat mindre skønne blomster i det tyske „Wirtschaftswun-

der“, som mange tænksomme tyskere betragter med kritik og skepsis, som det f. eks. giver sig udtryk i filmen „Pigen Rosemarie“.

Der kan vist ikke være tvivl om, at man på Sonnenberg beskæftiger sig med spørgsmål, der i høj grad er af betydning for os alle, og man er i stand til at samle mange gode talere, selv om der selvfølgelig også er mindre fremragende imellem, og meget af det, der foregår, kan både af indholdsmæssige og sproglige grunde være vanskeligt at følge for deltagere med de forudsætninger, som gymnasiaster normalt har. At det dog ikke er af det onde, at der stilles store krav, fortæller Kumbel om i sit gruk: Om åndens røgt og pleje.

Mangt man opgir at forstå
kan Eens ånd med tiden nå,
hvis den, hvad der kun er sundt,
een gang daglig året rundt
strækker sig og står på tå.

Der var rigelig anledning til at stå på tå, og jeg kunne med tilfredshed fastslå, at eleverne ikke lod den gå ubenyttet fra sig. Straks efter ankomsten var alle i ivrig samtale med dem fra de andre nationer. Foruden tyskere var der også en gruppe englændere. Selv om kun få af de danske deltog i diskussionerne, der fulgte efter hvert foredrag, var der lejlighed nok til at benytte de fremmede sprog. Foredragene lå om formiddagen og om aftenen, mens eftermiddagen var fri til spadsereture i små grupper i de smukke omgivelser. På grund af det tidlige forår i år var der ikke lejlighed til at stå på ski, som der normalt er på den tid i Harzen, når man kommer op i ca. 800 meters højde, hvor Sonnenberg ligger. Det havde mange glædet sig til, men jeg havde ikke indtryk af, at det gjorde noget stort skår i glæden, og sprogligt var det en fordel, da det utvivlsomt er lettere at konversere på et fremmed sprog til fods end på ski. Også ved aftenmøderne, der ofte sluttede med en svingom og anden skæmt, snakkede man i små grupper. Flere af de bekendtskaber, der blev indledt her, holder stadig. Nogle har i løbet af sommeren været på besøg i Tyskland eller haft besøg derfra, og en del har fået sig pennevenner. At disse personlige kontakter er et vigtigt led i Sonnenbergs arbejde for international forståelse, må vi tro på, hvis vi skal se nogen mening i det arbejde. En af de ledende mænd inden for Sonnenbergkredsen, professor Schomburg fra Hannover, karakteriserer kredsens arbejde sådan i en lille tale til vores elever, som jeg ved nytårsstævnet fik ham til at indtale på et bånd, jeg havde medbragt (i oversættelse): „Sonnenberg er overbevist om, at dets arbejde ikke kan hidføre store afgørelser mellem folkene. Det tænker på den anden side heller ikke så ringe om mange venners og medarbejderes bestræbelser, at de slet

intet kan bevirke. Det ved, at det kun er et ganske, ganske lille sandkorn, vi bevæger. Men vi ved, at ethvert arbejde, som skal tjene et eller andet stort mål for menneskeheden, i sin begyndelse er et sådan sandkorn-arbejde“.

At turen til Sonnenberg var en stor oplevelse for os alle, er der ingen tvivl om. Men tilbage står det spørgsmål, om det er forsvarligt at bruge penge og skoletid til sådan en rejse. Med hensyn til det første ligger det sådan, at turen takket være det billige ophold og rejserabat kan gøres for omtrent det samme beløb, som det koster at ryge to cigaretter om dagen i et år, og så kan jo tilmed den, der ikke vil benytte lejligheden til at tage afsked med cigaretterne, købe nogle billigt på færgen. Med hensyn til det

andet må vi se på, hvad formålet med gymnasieundervisningen er. I den nye skolelov står der i § 2: „Gymnasieafdelingen giver . . . en fortsat almindelig undervisning, som tillige giver det nødvendige grundlag for videregående studier

og slutter med en prøve (studentereksamen).“ — Herom sagde undervisningsinspektør Sigurd Højby i et foredrag i efterårsferien bl. a.: „Et fortrøligt forhold til og kendskab til andre folks liv, deres historie og kunst er jo desuden en væsentlig forudsætning

Man slapper af

En lyttende kreds

for den mellemfolkelige forståelse, som det også må være skolens mål at fremme“. Jeg er overbevist om, at Sonnenbergs arbejde på smukkeste måde virker for dette mål, og jeg er sikker på, at en halv snes dages vel anvendt lejlighed til fra morgen til aften at opøve færdigheden i at forstå og anvende det nysproglige gymnasiums to hovedsprog er mere givende end mange timers slid i skolestuen.

Da vi var kommet hjem fra rejsen og havde haft nogen tid til at fordøje de mange indtryk, fik jeg eleverne til at give en vurdering af, hvad de havde fået ud af det, idet jeg bad dem dels besvare nogle spørgsmål, dels skrive, hvad de ellers havde på hjerte. Dette materiale sammenarbejdede jeg til den beretning, som det er skik, at lederne af grupperne fra de forskellige lande indsender til kontoret i Braunschweig. Jeg fik et svar, hvori man udtrykte glæde over, at vi i fællesskab havde vurderet udbyttet af stævnet, og takkede for kritik. Brevet sluttede: „Vi håber, at Deres elevs deltagelse i et Sonnenbergstævne har bidraget til, at evt. årligt en gruppe fra Deres skole kommer til Sonnenberg“. Der skulle altså være en mulighed for at lade et Sonnenberg-ophold blive et fast programpunkt for de sproglige klasser. Jeg tror, at det ikke blot ville fornøje, men også gavne dem.

C. FR. MARHOLT

Fru Karen Dolleris

DET VIL FØLES ganske naturligt, at man også i denne skoles årsskrift mindes fru Dolleris. Ganske vist har hun aldrig undervist på gymnasiet. Fru Dolleris var kendt af alle vore elever gennem mange, mange år. Enten havde de selv haft hende på realskolen eller præliminærkursus, inden de kom her, eller de kendte hende fra skolernes og byens fælles sammenkomster. Kun de sidste hold kendte ikke fru Dolleris. Da var hun svag, og hele det sidste år lå hun til sengs, legemligt og åndeligt stærkere og stærkere svækket.

Aktivitet var i fru Dolleris' velmagtsdage ellers hendes kendemærke. Der er ved hendes jubilæer og sidst ved begravelsen fra mange sider sagt tak derfor. Selv barnløs sled hun utrætteligt for andres børn, hvad enten det var de søstersønner, hun og Anders Dolleris tog til sig som deres egne, eller det var elever, vist gerne de

Et af de sidste billeder

lidt forpjuskede, der trængte til en moderlig myndig opstrammer og kærlig hjælp, eller det var forældreløse børn eller Sydslesvig-børn. Der er uden tvivl også en eller anden af vore elever, der har kendt fru Dolleris fra den side. Mange trin har hun gået for andre uden nogen løn. Ridderkorset var samfundets ydre og velfortjente tegn på taknemmeligheden derfor.

Men for skolen her har fru Dolleris også på anden måde betydet noget, så sandt som hun til det sidste utrætteligt lagde dem, der nu havde ledelsen af de forskellige skoler i Høng, på sinde, at den højskole, hun selv skyldte så meget, måtte de ikke glemme. Det gjorde hun aldrig i sit livsvirke. Der var en arv, hun havde fået, som skulle forvaltes videre. Hvordan det sker, og hvorvidt det lykkes, må andre dømme om. Forvaltningsreformer kan trænge sig på som en nødvendighed. Hver må arbejde på sin måde. Men der vil altid være elever, der trænger til særlig omsorg — også ud over det kundskabsmæssige. Måtte der da være lærere, som har evner og lyst til at møde eleverne i deres trang. Så kan der selv i en eks-amensskole skabes højskole i egentligste forstand — sådan som fru Dolleris ville det i sin gerning.

J. H. MONRAD

Min Høng-tid (1928—29 og 1931—35)

Vi har bedt en tidligere lærer, rektor K. M. A. Brudsig, Nykøbing Mors kommunale gymnasium, om at fortælle om sin Høng-tid:

I AUGUST 1928 kom jeg som nybagt kandidat til Høng som matematik- og fysiklærer. Forstander Munk havde da lige overtaget posten som forstander efter Eilif Jørgensen, der var blevet lektor ved Herning Gymnasium, og det var Eilif Jørgensens fag, jeg overtog, en krævende opgave for en ung og uerfaren mand, heldigvis så ung og uerfaren, at han ikke ganske fattede rækkevidden af de krav, som de ældre elever naturligvis måtte stille ham. Også uden fagkolleger at støtte sig til var det en vanskelig post for en begynder, men den lærte en at stå på egne ben og gav anledning til selvstændig stillingtagen til både faglige og pædagogiske problemer. To ting var dog til stor hjælp. Eleverne var ikke ganske unge, jeg tror gennemsnitsalderen i ældste klasse var over 20 år, og det store flertal ville have udbytte af arbejdet og forstod at arbejde modent og selvstændigt. Og forstander Munk viste sine lærere en enestående tillid, en tillid, der appellerede til at yde sit bedste.

Elevtallet var ikke stort, ca. 60, og nogle af dem var ældre end jeg selv, mange af dem havde været ude i det praktiske liv, inden de havde besluttet sig til at læse. Der var mange interessante typer imellem dem, og jeg mindes endnu med glæde mange af dem og den ligefremme omgangsform, der var naturlig mellem eleverne og lærerne ved skolen. Her var virkelig nær kontakt mellem læ-

Artiklens forfatter

rer og elev, en kontakt, der blev fremmet af, at næsten alle elever spiste på skolen og boede på den eller i dens umiddelbare nærhed. Det første år boede jeg selv på skolen, og også det var mig en hjælp, det skabte endnu mere kontakt.

Som elevtallet var lille, var lærerstaben det også. Forstander Munk, der underviste i dansk, historie og oldtidskundskab, frøken Sørensen (nu lektor i Roskilde) med fagene engelsk og latin, frøken Zerlang (senere min kone) med fagene tysk og fransk, realskolebestyrer Dolleris, der underviste i naturfag, og endelig jeg selv i de matematisk-fysiske fag. Lærermøderne blev derfor hyggelige, uformelle sammenkomster, hvor navnlig forstander Munk og Dolleris med megen lune, men også med forstående menneskelighed, gav eleverne skudsmål.

Det liv, der levedes på skolen, mindede meget om det liv, der leves på højskolerne, og der var en nær kontakt både mellem Gymnasiet og Højskolen og mellem Gymnasiet og Realskolen, der også havde en kostafdeling ledet efter de samme principper. Både Realskolen og Gymnasiet kunne da også spore deres oprindelse tilbage til Højskolen. Jeg tror også, at de fleste af eleverne kom fra grundtvigske prægede hjem.

Den grundtvigske livsindstilling var mig langtfra fremmed, det var egentlig som at komme hjem igen efter studenterårene i København, derimod var den politiske indstilling, der prægede de tre skoleledere, mig inderlig fremmed. De tilhørte alle tre det radikale parti, og de gjorde det med en overbevisning, der kunne grænse til fanatisme. Nu må det ikke forstås således, at de prægede deres elever bevidst i den retning, det har jeg aldrig bemærket, men den omgangskreds, man naturligt fik, og de samtaler, der her blev ført, var stærkt prægede af denne politiske indstilling. Bølgerne gik undertiden højt, når „kandidaten“ langtfra kunne være enig i de anskuelser, der var rådende på bjerget. Forstander Munk sad i Højskolesangbogens redaktionsudvalg og ville have „slagsbrodersangen“ Kong Kristian ud af bogen, medens Grundtvigs „Fæderneland“ skulle blive stående, respekt for høvdingen. Om verselinjen: „Dine fjender til lands er og fjenderne hans“ var bedre end, at „Gotens hjelm og hjerne brast“, affødte diskussioner, der undertiden udartede til voldsomhed.

Mit fristed havde jeg i „Højskolehuset“, hvor min senere kone og hendes mor, fru Zerlang, boede. Her hyggede vi os med højtlesning og musik, mange af eleverne fandt også herved, og jeg tror, de deler min taknemmelighed mod min svigermor for den hygge og fred, hvormed hun forstod at præge sit hjem, og for hendes store gæstfrihed.

Mod slutningen af mit første skoleår i Høng fik jeg besøg af den daværende faglige medhjælper i matematik, lektor Pihl, som talte med mig om en stilling som adjunkt ved Herlufsholm skole, der snart ville blive ledig, og som han rådede mig til at søge. Jeg søgte den og fik den og sagde altså allerede efter et års forløb farvel til Høng, men det var med vemod, for selv om det havde været et strengt arbejdsår, havde det både været interessant og lærerigt og da forresten også fornøjeligt. Og så var der iøvrigt en grund til, i

Høng havde jeg efterladt en, som jeg opdagede, jeg dårligt kunne undvære, og et halvt år efter min bortrejse blev jeg forlovet og gift næste sommer. Min kone ville nødtigt opgive sit arbejde, og følgen blev, at jeg efter to års fravær igen vendte tilbage til Høng.

Vi lejede huset ved siden af skolen, hvor svigermor skabte os et hyggeligt hjem, med en så nær kontakt til skolen, at vi også uden for skoletiden kunne være noget for eleverne. Undertiden efter min mening for meget. Jeg opdagede, at eleverne blev mere og mere efterladende med at aflevere deres matematiske opgaver til tiden og søgte efter årsagen, der findes jo en rationel årsag til de fleste foreteelser, her var det den, at min kone bød de elever, der afleverede opgaverne ved gadedøren, ind på en af mine cigarer. Der blev efter denne opdagelse sat stærkt ind på at lære eleverne rettidig aflevering, om af pædagogiske grunde eller af hensyn til cigarerne tør jeg ikke afgøre.

Apropos matematiske opgaver. En svaghed ved kostskolelivet var, at eleverne havde for let ved at kontakte kammeraterne under udarbejdelsen af de skriftlige opgaver, dette gjaldt ikke alene de matematiske opgaver, men også fremmedsprogstilene. Frøken Buch, som havde afløst frøken Sørensen, der var blevet adjunkt i Roskilde, min kone og jeg drøftede problemet, og efter samtale med eleverne og med forstander Munks velsignelse blev der en gang ugentligt efter skoletid afholdt skriftlig prøve under tilsyn. Jeg ved ikke om institutionen består endnu, men den gav gode resultater, og eleverne var glade for den.

Redaktør Bagge, der var så venlig at bede mig skrive disse linier, skrev til mig, at nu var der gået så mange år siden min Høngtilværelse, at jeg roligt kunne skrive min mening, det vover jeg altså.

I de sidste par år af min tilværelse i Høng blev jeg mere og mere utilfreds med arbejdsforholdene, og i 1935 flyttede jeg derfor til Slagelse Gymnasium.

Utilfredsheden skyldtes følgende. I de første af mine lærerår i Høng var eleverne modne af alder, de var målbevidste og arbejdsomme, og man kunne derfor med dem nå nogenlunde det samme, som man gennem 3 år kan nå med de noget yngre elever i gymnasieskolen. Efterhånden kom der dog flere og flere elever, der ikke kunne blive optaget i den normale gymnasieskole, og som vi altså på to år skulle lære det, som den normale

Fru Brudsig — et billede fra Høng-tiden

gymnasieskole ikke mente at kunne lære dem på tre. Det ødelagde faktisk arbejdsformen og medførte mere terperi, end det passer mit temperament. Mit standpunkt har derfor siden ud fra disse erfaringer været, at betingelsen for, at en elev må modtage kursusundervisning, må være en mere moden alder, f. eks. 18 år ved optagelsen. Kursusundervisningen har samfundet ikke råd til at give slip på, og det ville være en uretfærdighed mod mange, om man gjorde det, men betingelsen må være, at den kun omfatter dem, der i en mere moden alder beslutter sig til at læse.

Min anden grund til utilfredshed var, at arbejdsbyrden efterhånden var blevet alt for stor. Jeg havde foruden mine egne fag også måttet overtage geologi og almindelig geografi, og dette kostede mig uhyre meget arbejde i forberedelse. Hertil kom, at bevillingerne til den fysiske samling var så små, at jeg måtte afse mange ugentlige timer til sammen med fingernemme elever at flikke apparater sammen, det var mig derfor en alt for stor fristelse, da det blev mig tilbudt selv at bygge en samling op uden skelen til snævre økonomiske skranker. — — —

Både min kone og jeg står i taknemmelighedsgæld til mange i Høng, både fastboende og elever, jeg kan ikke nævne alle, men jeg nøjes med at mindes nogle, der nu er borte.

Først forstander Munk, der var et sjældent levende og dygtigt menneske, og fru Munk, der var godheden selv. Mange hyggelige timer har jeg tilbragt i deres hjem, særligt i det første år, da jeg som ugift boede på skolen. Fra denne periode følgende lille historie: „Kandidaten“ var tvangsindlagt til en gang hver uge at spille l'hombre med postmesteren, dr. Frost og forstander Munk. En spilleaften sad vi ved kaffen i dagligstuen på Gymnasiet. Damerne ved den ene halv-cirkel af det runde bord, herrerne ved den anden. Så bliver fru Munk urolig og taler om, at Trofast vist skal sendes ud. Trofast var en gammel hund, som forstander Munks havde arvet efter Eilif Jørgensen, og som var blevet så gammel, at den dårligt kunne holde tæt. Og lidt efter siger fru Munk igen, nu synligt irriteret: „Nej, nu bliver det for galt, Trofast, nu skal du ud“. Vi kiggede alle under bordet. Trofast var der ikke!!! Jeg kan endnu høre forstander Munks: „Nej, Ingeborg“.

Realskolebestyrer Dolleris var som forstander Munk også et sjældent leven-

Brudsig som gymnasielærer i Høng

de og hyggeligt menneske, var blot det samme på en helt anden måde. Han og forstander Munk supplerede hinanden udmærket, de kunne være ubetaleligt morsomme sammen. Realskolebestyrer Dolleris havde sammen med sin kone skabt et meget hyggeligt og særpræget hjem, hvor både lærere og elever nød stor gæstfrihed. Og de havde kontakter til mange sider, i deres hjem har jeg truffet mange interessante mennesker, kunstnere, skolefolk og foredragsholdere. Også om Dolleris en lille historie, der illustrerer hans særprægede lune. En ikke særligt flittig elev bedyrede en dag, på trods af Dolleris' tvivl, at han var særdeles vel forberedt. Han var oppe i planternes næringsliv, og hver gang, han gik i stå, tvang Dolleris ham videre, uden at hjælpe eller retlede med bemærkningen: „Gå blot videre, De har jo læst“. Den stakkels elev kom efterhånden længere og længere ud i sumpen og begyndte i sin fortvivlelse at tale om planternes ekskrementer. Da gled der et stort og forstående smil over Dolleris' ansigt og han sagde: „Hidtil har jeg intet forstået af Deres fremstilling, men nu forstår jeg, det er jo potteplanter, De taler om“.

Den gamle dommer Hyrup på Odinsgaard kunne der fortælles om en hel aften, han var et meget morsomt bekendtskab, egentlig et levn fra en svunden tid. Jeg tør ikke begynde at fortælle, jeg nøjes med at mindes ham i taknemmelighed.

Og sidst provst Holm, der var, som jeg gerne vil have, en præst skal være. Han forstod mennesker, menneskers skrøbeligheder og menneskers kampe. Gudstjenesterne i Finderup kirke hører til mine allerbedste Høngminder.

Naturligvis har jeg glemt en del af mine gamle Høngelever, men jeg tror, at de fleste af eleverne fra mine første lærerår i Høng endnu er bevaret i min erindring, og er de ikke dér, er de ialtfald i min kones. Har De fulgt mig så langt i mine spredte bemærkninger, så ved De nu, at De er hjerteligt velkomne hos os begge, hvis De kigger indenfor i Nykøbing Mors.

K. M. A. BRUDSIG

Teologens kår under studiet

Journalist, fru Dorte Olesen, („dot“), gift med Hong-studenten, civilingeniør Ole Olesen (1951) er i „Sorø Amtstidende“ begyndt en serie interviews med unge studerende i København. Det første offer er en Hong-student, og vi gengiver derfor her samtalen:

FOLKS MANGLENDE KENDSKAB til studentlivet i København har ofte forbløffet mig. Mange tror, at det at studere udelukkende består i at sove til langt ud på formiddagen og drikke sig fuld om aftenen. Uden tvivl er det studenternes egen skyld, at folk danner sig sådanne opfattelser, men også flere danske film bidrager til at styrke vrangvendte indtryk af student- og kollegielivet i hovedstaden.

Stud. teol. *Børge Christiansen* fra Slagelse vil gerne bidrage til en mere sandfærdig orientering om studentens kår anno 1959. Han understreger, at vel er det et privilegium at studere, og vel oplever man mange muntre timer på et kollegium, men hverdagen kræver både flid og slid. Det er ikke lutter sjov altsammen, selv om filmen „De sjove år“ lægger hovedvægten på studentlivets festside.

— Denne film skulle efter min mening langt hellere have haft titlen „De rige år“, siger *Børge Christiansen*. Studentearene rummer en stor rigdom af værdier, og derfor er det lidt nedslående, når ens venner og slægtninge lufter deres negative syn på den studerende ungdom og dens virke.

— Hvornår begyndte De selv at læse ved universitetet?

— I 1954. Studentereksamen tog jeg på kursus i Høng. Oprindeligt var det ikke min mening at give mig i kast med et studium. Da jeg havde fået realeksamen, blev jeg maskinlærling på en mindre fabrik, som far ejer i Slagelse. Efter at have stået i lære i to år, sprang jeg fra. Jeg havde efter mange sjælekampe og spekulationer taget min beslutning: jeg ville være præst. På to år fik jeg studentereksamen og drog så til København.

Børge Christiansen fortæller, at det teologiske studium gennemsnitlig tager seks og et halvt år. Efter to års forløb går man op til forprøven. Under studiets første del beskæftiger man sig hovedsageligt med de bibelske grundsprøg, hebraisk og græsk, samt en gennemgang af filosofiens historie. Senere helliger teologerne sig fortolkningen af de bibelske skrifter, kirkehistorie og religionsfilosofi.

— Det teologiske studium er et af de frieste på universitetet, siger den 25-årige unge mand. Kun de to første år følger man en kursusbetonet undervisning. Efter forprøven må den studerende selv tilrettelægge studiet. Ingen sørger for, at han lærer, hvad han skal. Alt afhænger af hans egen evne til at disponere.

— Der er ingen eksaminer mellem forprøven og den afsluttende embedseksamen?

— Nej, først når det for alvor gælder, får teologen lejlighed til at konstatere, om han ved tilstrækkeligt. I begyndelsen finder mange denne frie undervisningsform for uperson-

lig, men jeg tror, at den bidrager til at opøve den selvstændighed og ansvarsbevidsthed, som man må kunne kræve af en kandidat.

— Hvornår regner De med at være færdig?

— Om halvandet år. Måske kunne studiet gennemføres hurtigere, men det nytter ikke, at man sidder over bøgerne dagen lang. Ikke mindst for en vordende præst er det vigtigt at følge med i tidens strømninger, at give sig tid til at læse andet end faglige bøger. Den menneskelige udvikling må ikke forsømmes.

— Har De bestemte planer efter eksamen?

— Ja, jeg vil gerne være præst i et af Københavns tættest befolkede kvarterer, hvor man føler, at der virkelig er brug for én. Den praktiske uddannelse får de vordende præster på pastoralseminariet. Efter et halvt års undervisning dér, kan man blive ordineret.

Som bekendt plejer man at sige, at kollegielivet ikke sjældent koster studenterne et ekstra studieår. Diskussioner og fester tager tid, og læsningen bliver ikke altid passet slet så samvittighedsfuldt, som hvis man sad ene på et værelse ude i byen uden andet selskab end bøgerne. — Børge Christiansen, der straks efter sin studentereksamen kom ind på Egmont H. Petersens kollegium, vil ikke benægte dette. Alligevel er han glad for at bo sammen med andre unge.

— Måske kan kollegielivet nu og da koste en student et halvt eller et helt års ekstra læsning, men jeg tror, kammeratskabet på kollegiet er prisen værd. Rent menneskeligt betyder det uendeligt meget, at man har lejlighed til at snakke med andre, lære at respektere deres synspunkter — og også lære at rydde op efter sig på „køkkenet“, kollegianernes samlingssted.

— Kan det være svært at få ro til at læse?

— Nej, man kan låse sin dør, og naturligvis forsøger ingen at forstyrre en kammerat, der ønsker fred og ro.

— Diskuterer man ofte til langt ud på natten?

— Det kan ske. Emner er der jo nok af, når næsten alle studieretninger er repræsenterede. Som teolog må jeg ofte stå for skud. Altid må jeg være kampberedt til at forsvare mine synspunkter, men øvelse gør forhåbentlig mester, så det er vel kun sundt for mig!

Siden Christiansen flyttede til København, har han ingen økonomisk hjælp modtaget hjemmefra. De første par år tjente han penge til studiet ved forskellige erhvervsarbejder. Han har prøvet både at være telefonvagt, lagerassistent, kontormedhjælper og privatlærer.

— Nu, hvor jeg er kommet så langt i studiet, tør jeg ikke anvende tid til nogetsomhelst „udenoms“, fortæller han. I stedet har jeg optaget et lån i Ungdommens Uddannelsesfond, og takket være mindre legater får jeg det til at løbe rundt.

— Hvor meget koster det Dem at leve i København?

— Ca. 5000 kr. om året. Bøger er jo dyre, og vi skal have en masse af dem. På Egmont betaler jeg 102 kr. om måneden, og dertil kommer min kost. Frokost og morgenmad laver jeg selv, middagsmad spiser de fleste af os i kollegiets restauration. Større luksus er der naturligvis ikke råd til, men jeg lider bestemt ingen nød.

— Rejser De ofte til Slagelse?

— Ja, i alt fald en gang om måneden. Det er selvfølgelig rart at komme hjem, men jeg synes i øvrigt, jeg er faldet godt til i København. I begyndelsen kan det være svært at finde rundt, men så snart man har orienteret sig lidt og er blevet fortrolig med byens atmosfære, ja, så har man det dejligt. Men altså ikke *kun* sjovt!

Et år er gået...

SOM DET BLEV bemærket ved gymnasielærernes efterårsmøde i oktober, er alt dansk skolevæsen i støbeskeen som ikke i flere menneskealdrer. Det er noget nær enestående, at alle skoleformer i de samme år får deres forhold taget op til revision, både med hensyn til rammerne og selve indholdet. Rammerne er skabt efter en meget livlig offentlig diskussion. Derefter arbejdes der for fuld damp på at få læse- og eksamensplaner i orden. Studenterkurserne er i den situation, at de ikke danner en skoleafdeling for sig selv. De er, som en tidligere undervisningsminister træffende har sagt det, „en nyttigt og nødvendig ventil“ på den almindelige gymnasieskole.

Lærer Lars G. Hansen

I praksis vil dette sige, at kurserne ikke får deres forhold til behandling, før efter at gymnasiet har fået sine forhold i orden. Vores kår og krav bestemmes af dets. I praksis er man nået så langt, at man ved, at det åremål, gymnasierne har deres elever i, stadig er de tre år. Kurserne beholder derfor også i fremtiden det tilvante toårs løb. Gymnasierne har lige fået deres tilskudsforhold ordnede, også de private gymnasier, i sidste folketingsssamling. Kurserne skal derimod først i denne have deres ordnede. Selvom den gamle lov giver kurserne tilfredsstillende kår for selve driften, er vores hovedanke, at den i virkeligheden umuliggør større investeringer, idet et kursus efter den gamle lov ikke får tilskud til afdrag på lån og ikke må give overskud. At få ændringer, der muliggør nybyggeri, må blive et af kursernes hovedkrav til den nye tilskudslov, hvortil forarbejderne allerede er langt fremme gennem samarbejde mellem de forskellige interesserede organisationer for lærere og ledere samt ministeriets embedsmænd. Vi ser med forventning hen til det færdige resultat.

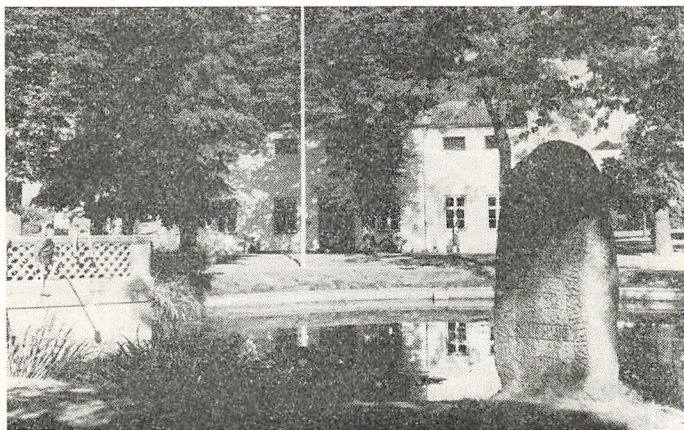
Arbejdet med læse- og eksamenskrav

er ikke nær så langt fremme. Det nye skal også først begynde, efterhånden som de klasser rykker frem, der har gået skolen igennem under den nye lov om real-skolerne. Der er tid lidt endnu. Da kurserne skal nå igennem nøjagtig ligeså meget stof som de treårige gymnasier, må de derfor afvente resultaterne af gymnasiets overvejelser. Men stærke kræfter er også i gang for at omordne selve eksamensformen. Eksamen bliver sikkert ikke nemmere. Der er en standard, det er meget vigtigt ikke at sænke. Men eksamens ydre form kan derfor godt gøres mere bekvem. Man er bl. a. inde på, at den ved gymnasierne tager for lang tid af et arbejdsår. Men hvad så ved kurserne, hvor vi ikke slipper for noget fag?

Der sker drøftelser af forberedende karakter, hvorunder man fra vor side ville finde det rimeligt, at kurserne får årskarakterer og dermed følgende ret til, at fag udskydes som ved gymnasierne, for at nævne nogle af de vigtigste ønsker. Det alvorlige og ansvarsbevidste arbejde, der sker ved kurserne, må kunne styrke et sådant ønske. Der er i den forbindelse undersøgelser i gang for evt. at finde frem til mere bestemte og ensartede krav til kursernes elever ved optagelsen til kursus. Men det ser ud til at være meget vanskeligt at formulere andet end visse vejledende bemærkninger. Kurserne er jo som nævnt en ventil på gymnasieskolerne. Kurserne skal netop give chancer til dem, der ikke har fået dem på normal vis, hvad enten de ikke har boet i nærheden af en gymnasieskole, eller ikke har haft lysten til at læse i den

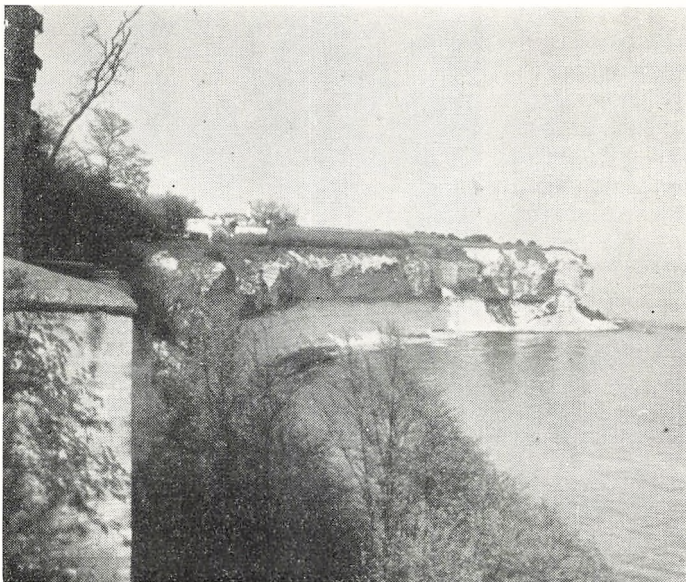

Marholt i fugleperspektiv

Idyl i Hong — arresten

normale alder, eller de af en eller anden grund har haft godt af luftforandring fra det almindelige gymnasium. Når man betænker dette, bliver det formentlig umuligt at komme optagelsesbetingelser nærmere end til at indskærpe de ansvarlige for optagelser deres ansvar og appellere til deres erfaringer samt understrege ansvaret ved oprykninger og ind-

Fra den geologiske ekskursion: Stevns Klint

stillinger. Altså: eleverne skal have deres chance, men de skal også bruge den. Alt i alt er det indtrykket, at kursernes ydre og indre arbejdsvilkår er under ændring til det bedre, og at der blandt de bestemmende er en stadig voksende velvilje, som vi håber noget af til gavn for kursus selv, deres medarbejdere og elever.

Efter uendelig langstrakte begyndelsesvanskeligheder trådte omsider *Ungdommens Uddannelsesfond* ud i livet, og til vore elever uddeltes som hjælp til

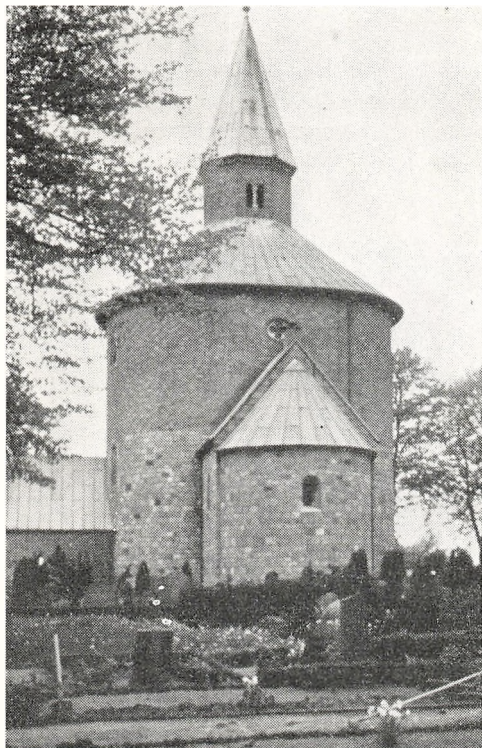
understøttelse og transport ialt ca. 46,000 kr. Det var en særdeles god hjælp til vanskeligt stillede elever, selvom så mange havde søgt, at grundbeløbet for de enkelte blev skåret ned til godt $\frac{2}{3}$ af den egentlig bevilgede sum. Vi håber meget, at der denne gang er søgt om en forhøjelse af den samlede bevilling, der er til rådighed. Fra Holbæk amt er der ialt til elever fra amtet uddelt ca. 12,000 kr. Amtet har dog meddelt, at overenskomsten derom opsiges fra næste skoleår, men det er meningen at træffe en ny ordning, der forhåbentlig ikke bliver ringere end den gamle. Endelig har FINDERUP kommune ydet en hjælp til den enkelte elevs skolepengebetaling, der skulle dække udgifterne til bøger og undervisningsmateriale. Det samme har flere andre kommuner været så venlige at gøre.

ELEVANTALLET nåede i fjor en rekord, som i år blev overgået en lille smule, idet 121 skulle have begyndt. Skulle have — tre elever blev nemlig ganske roligt væk, selvom de havde indmeldt sig og derved havde optaget pladser for andre, der nok kunne komme på ekspektanceliste her, men som naturligvis ikke kunne vente, og som i mellemtiden havde truffet andre bestemmelser. Ved begyndelsen af denne måned er det elevtal, der er det officielle tilskudsbestemmende, 113 mod 107 i fjor. Fordelingen i klasserne, der i fjor var ideel, er i år skæv, idet der kun er 16 i IIs, men 32 i II mn ialt. 10 matematikere, væsentligt tilrejsende, er da i fællesfagene sammen med de sproglige. I øjeblikket er der 66 elever i begynderklassen, fordelt i de sædvanlige to matematiske og een sproglig klasse. Samtidig kan tilføjes, at de første forlængst har meldt sig til næste år. — Der er ikke nogen tvivl om, at kurserne i disse år, hvor de store årgange for alvor melder sig på gymnasietrinet,

har strygende medbør med hensyn til elevtallet. Rundt om oprettes der imidlertid gymnasier i egne, der er gymnasietomme. I løbet af få år — og vistnok før end man egentlig havde beregnet det — vil Danmark være gymnasiedækket, og den del af vort elevmateriale, de yngste, der benytter kurserne som reservegymnasium, vil dale i tal. Alligevel vil der formodentlig blive nok af elever til os alligevel, fordi selve antallet af gymnasiesøgende unge vil stige. Man ønsker jo netop at give intelligensreserven fra gymnasietomme egne og andre steder muligheden for at komme til gymnasieundervisning. De mange realskoler, der oprettes rundt omkring, vil i stigende grad give elever, hvoraf en del formodentlig vil søge til kurserne. Med andre ord: vor elevflokk vil nok skifte karakter i de nærmeste år, men mindre vil den næppe blive.

LÆRERNE. I fællesfagene kunne II mn og IIs læse sammen, men ikke i særfagene. Der fremkom derfor i disse fag et stigende timetal. Vores udmærkede hjælp i skoleåret 58—59, landinspektør *Uffe Flemberg* kunne desværre ikke påtage sig flere timer, men vanskeligheden blev løst ved ansættelse af cand. psych. *Lars G. Hansen*, der i en årrække har undervist i de krævede fag i et omfang, der har muliggjort myndighedernes velvillige ind-

stilling til hans tilknytning til skolen. Vi håber, at det kan ordnes således, at tilknytningen bliver varig. Hr. Lars G. Hansen og hans frue giver indtryk af at være faldet godt til også i lærercollegiet. Landinspektør *Flemberg* håber vi ved lejlighed påny at kunne bruge. Skolen siger ham hjertelig tak for det år, han var her. Det var et fornøjeligt og godt samarbejde. Lærerbyttet med realskolen har været fortsat til gensidig tilfredshed.

Fra den historiske ekskursion: Rundkirken i Bjernede

FORNYELSER af lokaler. Nybyggeri har der ikke kunnet være tale om, mange forhold har i det forløbne år været så usikre, at det har været umuligt at lægge sig fast på nogen bestemt plan. Pladsmangelen er lige stor, eller rettere større, da spisestuen igen har måttet tages i brug delvis til klasse. Fornyelsen af inventar er fortsat efter evne. Målet er i løbet af et par år at få nye borde og stole til alle skolestuer. I år kom der ny fast gulvbelægning i køkkenregionerne, ligesom der er kommet nye cyklestativer i tilstrækkelig mængde.

BESØG OG FESTER. Med skiftet af undervisningsinspektør fulgte også et skifte

Bro Mølle kro, som den var

af en hel række af hans faglige medhjælpere. Vi så dem i de senere år ikke ret tit på inspektion i årets løb. Dels er de fleste af vore lærere forlængst helbefarne og gamle på stedet, dels så vi de tilsynsførende blandt censorerne til eksamen. Med nogle af de afgæede bevarer vi sikkert den venlige forbindelse, forsåvidt som de fortsætter i eksamenskommissionen. På samme måde kender vi flere af de

nye faginspektører gennem deres besøg som censorer og glæder os til at fortsætte bekendtskabet. Af de nye har indtil nu lektor *Ole Rindung* i matematik aflagt besøg i efteråret, og andre har bebudet at ville komme. Lektor *Finn Gad* har som sædvanligt set til vore grønlænderelever. — Der var ikke i fjor besøg af *Nordens* rejselektor. Det er ikke altid let at få den, man gerne ønsker besøg af, på det rette tidspunkt. Men forhåbentlig går det i orden en anden gang igen. Ved juleafslutningen, der formede sig på nogenlunde vanlig vis holdtes talen i fjor af pastor *Blem*, sognets ungdomspræst, som mange af vore elever kendte fra deres besøg i De Unges Bygning. Man finder vel sjældent en mere velvilligt indstillet flok at tale til end eleverne ved juleafslutningen. Ungdomsklubben er kommet i gang igen i

Bro Mølle kro, som den ser ud under vejarbejderne. Bevares idyllen?

vinter. Ny er en jazz-klub, hvor nu- og forhenværende elever danner stammen i såvel orkester som medlemsflokk. Når endvidere som sædvanlig nævnes Andelsteaterets forestillinger og højskolens forskellige møder — for slet ikke at nævne de hjemlige mødeaftner i „Erانيا“ vil man kunne forstå, at eleverne har nok at bruge deres fritid til. De går nok på et kursus, hvor de har travlt, men de skulle også gerne, sådan ser

Hellere springe i det end krybe i det

vi på det fra skolens side, kunne overkomme at deltage i andet. NB uden at forsømme det, eleverne egentlig er kommet her for! Skolekomedien stod lektor *Marholt* for. Der spillede den prøvede træffer „Pas på Malingen“. De optrædende var, som de plejer, fra begynderklassen, og på fornøjelig vis skabtes kontakten mellem sal og optrædende. Det er altid en hyggelig aften, når byen og skolen mødes til fest.

Årgang 59

UDFLUGTER OG EKSKURSIONER fulgte stort set de gammelkendte veje. Byen, egnen og søen vises under forskellige synsvinkler og til forskellige tider. Alle ture begunstiget denne gang af det gode vejr, der hjælper til at gøre turene til succes. Tissøturen er altid begyndelsen. Mullerup- Trælleborg- Antvorskov- Slagelse-turen den næste. De egentlige arbejds ekskursioner har som mål haft Jyderupegnen, Reersø, Midt- og Østsjælland. Noget nyt kommer der dog gerne med hvert år. Denne gang var det at komme ind på Vemmetofte. Jeg tror, at det var en særdeles interessant oplevelse for dem, der var med, og vi siger klosteret tak for gæstfrihed.

EKSAMEN kommer hvert år bag på en, selvom martsprøvens skærsild advarende er gået forud. Den sidste skoledag indledes mere officielt med, at lærerne og de vordende studenter tager i den nyudsprungne skov sammen og får en hyggelig morgenmad i Bro Mølle kro. Den mere uofficielle del af denne dags arrangementer begynder imidlertid i den årlige morgenstund. Dem er dog andenklasserne alene om — sammen med de førsteklasser, det går mere eller mindre ud over. I år bed de „små“ imidlertid fra sig. Opfindsomheden fra begge

Nu er der klar til afslutningsmiddagen!

hold var umådelig stor, så stor, at den sikkert i de kommende år må holdes indenfor mere snævre og mere harmløse rammer.

Og endelig den 25. juni kunne *Sorø Amtstidende* skrive, at 33 glade studenter „sprang ud“ fra Høng studenterkursus i går. Tre af dem var særlig glade. De havde indtil sidste fag været på vippen, men nåede at få sådanne karakterer, at de kunne sætte den rød-hvide hue på hovedet. En fjerde kom meget flot i mål — han fik udmærkelse (Erling Navntoft). Det sker sjældent på et studenterkursus, hvor kravene af forskellige grunde er strengere end på et gymnasium. På et studenterkursus tæller årskaraktererne

således ikke med. Sidste fag var dansk for de nysproglige og kemi for matematikerne, og henad kl. 16 var eksaminationen færdig. Så fulgte den traditionelle fotografering foran hovedindgangen, og studenterne samledes i spisesalen med lærere, forældre og andre af skolens venner.

Efter middagen her sang man „Nu lyser

løv i lunde“, og forstander J. H. Monrad talte derefter til de unge. Talens hovedtanker findes i noget omarbejdet og udvidet form andet steds i årsskriftet. — Efter forstanderens tale sang man „På det jævne, på det jævne“, og så fulgte en række taler.

Harry Mortensen talte på de nye studenteres vegne, og han hyldede forstanderparret og lærerkollegiet og sagde tak for de to (eller tre!) år, som han og hans kammerater havde tilbragt på kursus.

Carl Chr. Vibjerg talte på førsteklasseernes vegne og sagde studenterne tak for godt kammeratskab — „selv om vi ikke er blevet båret på hænder af dem“.

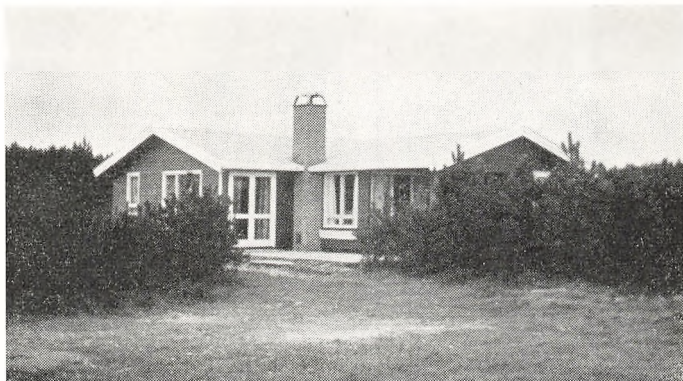
Provst Krohn, Finderup, motiverede også et leve for forstanderparret og lærerne, idet han fremhævede den individuelle behandling, som eleverne fik. Bagefter fulgte et seks-

foldigt leve for studenterne.

En far til en af eleverne, gåardejer Galsgaard Sørensen, Kr. Hyllinge, takkede i djærve og fornøjelige vendinger skolen.

Formanden for Høng-Samfundet, redaktør Hans Bagge, Slagelse, hyldede også studenterne: „Samfundet har brug for jer, mere end nogensinde, og jeg håber, at I også vil gøre et arbejde for folkestyret under den ene eller anden form“.

Formanden meddelte

Forstanderfamiliens nye fristed ved Bjerre Strand

Allah være prisset og lovet!

Hvem torrede af?

vember måned, hvor vi håber som sædvanlig at se en god repræsentation af 25-, 10- og 5-årsjubilare, foruden at vi til marts igen skal samles med alle, der kan komme, i København. Vi håber, at det bliver lige så mange som sidst, vi sås.

Og så er årskrøniken til ende med dens beretning om de større og mindre begivenheder i det daglige arbejde på et af studenterkurserne og om problemerne for kurserne i mere almindelighed. Et år som andre og dog med sit eget ansigt, sådan som det altid vil være. Også ved slutningen af dette skal der siges tak for venlige hilsener fra enkelte eller flokke af gamle elever.

En glædelig jul og et godt nytår for os alle.

Deres
A. T. og J. H. MONRAD

studenterne, at de kunne betragte sig som indmeldt i Høng-Samfundet, med mindre nogen ikke ønskede at være med...

Hurraråbene gjaldede igen, og det gentog sig kort efter, da lektor *Esman Erikson* havde talt på lærernes vegne. Og man sang „Sjungom studentens lyckliga dag“.

Der blev ved festen uddelt bogpræmier fra Foreningen Norden, Høng-Samfundet, boghandler Thorbek og skolen samt en anonym giver.

De tildeltes *Karin Hoff-Nielsen*, *Ins, C. C. Vibjerg* og *Aase Nielsen*, *Ima, J. Pjetursson* og *Berit Petersen*, *Imb, Jytte Busk*, *Juhl Andersen* og *Jørgen Flohr Sørensen*, *II ns*, samt *Erling Navntoft*, *Kirsten Falster Hansen*, *Hanne Gammelgaard*, *Lise Jespersen* og *Kjeld Laursen*, *II ma*.

En af eleverne, en ung jyde, fik en præmie, fordi han havde klaret eksamen trods det, at han startede med en „bundskrabber“. Man sang „Jyden, han er stærk og sejt“! Den elev, som fik udmærkelse, er *Erling Navntoft*.

Så startede studenterne på den traditionelle tur med hestekøretøjer med besøg hos lærere og nogle af skolens venner. Senere kørte de unge til Haunsø kro for at feste videre sammen med lærerne.

Elevmødet plejer at være i september. Men af meget tvingende praktiske grunde har det måttet flyttes til midt i denne no-

Fra — om — til gamle kammerater

25 års-jubilæerne 1960

Thora Broholm skriver:

Kære kammerater!

Selv om vi ikke ser hinanden, tænker jeg tit på de to dejlige år i Høng og på, hvordan det mon er gået jer alle. Mit inderlige ønske er, at I har det lige så godt, som jeg. Skønt jeg ikke kan glæde mig over ægtemand og børn, er jeg alligevel lykkelig og tilfreds i det daglige — og er det ikke det, det kommer an på?

Efter studentereksamen (sproglig) gik jeg 1 år på „Akademisk Kursus“ i København (fysik, kemi og matematik) for i 1936 at tage eksamen i disse fag med henblik på at blive farmaceut. På Sct. Knuds Apotek i Odense tilbragte jeg herefter 4 år, først som volontør 1 år, resten af tiden som discipel. I efteråret 1940 tog jeg medhjælpereksamen og havde herefter vikariatet på forskellige apoteker (Faaborg, Assens, Dalum og Otterup) før jeg efteråret 41 begyndte at læse på „Danmarks farmaceutiske Højskole“. Det blev 2 begivenhedsrige år. Besættelsen satte sit præg på tiden, og der var meget at bestille (så det er kun godt, at studiet her nu er forlænget med 1 år), men også på højskolen havde vi et ualmindeligt godt kammeratskab. Som første hold på den nye skole oplevede jeg en meget festlig indvielse af denne, hvor kong Frederik (der på dette tidspunkt var kronprins) var til stede. Efteråret 43 blev jeg kandidat og var så heldig straks at blive tilbudt stillingen som receptar på Dalum Apotek, hvor jeg nu har været i 16 år.

I ferierne har jeg rejst en del i udlandet og tænkte en tid på at søge til Svejts, men det endte med, at jeg hyldede den gamle sætning — ude er godt, men hjemme bedst!

Til slut hjertelig til lykke til jer alle med tak for tiden i Høng, som jeg aldrig vil glemme.

Edvard Nielsen:

Efter studentereksamen i 1935 studerede jeg teologi ved Københavns Universitet, hvorfra jeg tog embedseksamen i januar 1942. Var i min studentertid medlem først af „Kristelig akademisk Forening“, siden under indtryk af tordenskyerne over Europa medlem af „Akademisk Skytteforening“.

Efter embedseksamen aftjente jeg min værnepligt fra maj 42 til maj 43 ved 1. artilleriregiment, stationeret i Holbæk. Jeg var således en af de meget få danske soldater under besættelsen og havde personligt meget udbytte af kammeratskabet og oplevelser i disse spændingsår.

Den 4. juli 1943 blev jeg præsteviet af biskop Rosendal i Roskilde domkirke, den 6. juli 43 fejrede Vigga Jacobsen (datter af afd. redaktør og konsulent for „De samvirkende danske Frøavlerforeninger“ J. B. C. Jacobsen, København) og jeg vort bryllup, og den 11. juli 43 blev jeg indsat som hjælpepræst i Ballerup-Måløv menigheder. Her var jeg hjælpepræst med bolig i Måløv og med nævnte sogn som mit særlige distrikt, indtil jeg den 18. marts 44 blev kaldet til sognepræst i mit nuværende embede, Veterslev-Høm sogne, 6 km syd for Ringsted.

Her oplevede jeg befrielsen som aktiv deltager i frihedskampen, efter at jeg et stykke tid havde måttet være „under jorden“, og var siden atter indkaldt til soldatertjeneste, udnævnt til korporal af de meniges rækker.

Årene her i Veterslev har i rigt mål været gode og lykkelige år for os. Her har vi

fået vore 5 børn, 3 drenge og 2 piger, og tiden har været fyldt med mange interessante opgaver for os. Specielt har jeg interesseret mig meget for kirkernes restaurering og har i den anledning — for at skaffe penge — ladet opføre sommerspil i præstegårdshaven, hvor jeg har fået indrettet en permanent friluftscene. Med sognets beboere som amatørskuespillere er ting som „Elverhøj“, „Der var en gang“, „Capriciosa“ med flere blevet opført med held og megen omtale.

Yderligere har jeg deltaget i det folkelige arbejde indenfor andelsbevægelsen og er i årenes løb blevet en række tillidsposter betroet, såsom formand for den stedlige brugsforening, formand for midtsjællandske brugsforeninger med sæde i F. D. B.s repræsentantskab, m. fl. I sommer havde jeg således den ære at repræsentere den danske andelsbevægelse ved K. K.s kongres i Finland.

Løvrigt er vi ivrige campister, der hver sommer „gør“ Europa med stort familietelt.

Karl Nielsen:

Da der ubegribeligt nok snart er forløbet 25 år siden studentereksamen, vil jeg i lighed med forhåbentlig alle de andre af min årgang søge at besvare den venlige henvendelse fra Høng-Samfundet.

Umiddelbart efter studentereksamen forekommer 25 års jubilæerne rent eksamensmæssigt at være væsener fra en fjern fortid, og for en selv synes det at være et meget langt tidsrum, der ligger foran, før man selv er i samme båd. Når så de 25 år er gået, kan vel de fleste af os knap forstå, at det virkelig er tilfældet. Sådan har det i hvert fald været for mig, selvom min tilværelse ikke har budt på større sensationer.

Efter studentereksamen begyndte jeg på det juridiske studium, der gik nogenlunde efter planen — bortset fra en ikke særlig energisk indsats i rusåret — indtil 1941, hvor jeg måtte indlægges på Rigshospitalet. Dette varede med korte afbrydelser indtil efteråret 1943, og efter et halvt års rekreation kunne jeg i foråret 1944 påny begynde på studiet. Det gav en slem forsinkelse, så at jeg først blev kandidat i januar 1946. Heldigvis har helbredet været fint siden.

Efter eksamen blev jeg sagførerfuldmægtig i Ribe og senere i Grenaa. Fik i 1949 bestalling som sagfører og i 1950 som landsretssagfører. I 1950 købte jeg forretning her i Slagelse og drev den alene de første 4 år. Siden har jeg været i kompagni med en anden sagfører her i byen. Vi har kontorer på Schweizerpladsen, og privat bor jeg i Antvorskov, hvor vi for nogle år siden købte hus. Jeg blev gift i 1946 og har 3 børn.

Udenlandsrejser har jeg ikke foretaget bortset fra sidste sommer, hvor min kone, de to ældste børn og jeg var på en 3 ugers biltur i Tyskland, Østrig og Schweiz. Det var den første rigtige ferie siden 1950.

Holger Rasmussen:

Man har bedt mig skrive om mig selv i anledning af et jubilæum; da går tankerne først til de 4 år, jeg tilbragte i Høng, ikke fastboende, men på cykel frem og tilbage uanset vejr og vind. Det kunne være en drøj tur at trampe vejen mellem Reersø og Høng, især når efterårsstormene satte ind, men jeg har aldrig været så vel ved helbred som dengang. Høng som bysamfund og skolen som det, den også var, et samlingssted for eleverne udenfor skoletimerne, fik jeg følgelig ikke megen fornemmelse af. Lad mig dog her bringe en sildig tak til forstander Ejnar Munk, der var en inspirerende lærer og et fint menneske.

Min studietid i København deltes ligeligt mellem Universitetet og Nationalmuseet, men med hovedinteressen det sidste sted. Det betød utvivlsomt, at universitetsstudierne tidvis og delvis forsåmtes, ialtfald for de to bifags vedkommende, men det var en berigelse at være med i Nationalmuseets arbejde, der egentlig kom til at virke som et tredje bifag. Det blev til mange undersøgelser rundt om i Danmark og til en sommers ophold i Grønland i 1939. Vi vendte hjem, da krigen allerede var brudt ud, og planlagte undersøgelser i Grønland måtte skrindlægges. Så var det slut med lange rejser i mange år.

1942 blev jeg kandidat og begyndte det arbejde ved Dansk Folkemuseum, som med en kort afbrydelse er fortsat siden. 1943 blev jeg gift. Det første barn fik vi i befrielsesåret og det næste fire år senere, da jeg opholdt mig på Færøerne. Så snart det kunne lade sig gøre efter krigen, foreslog jeg at tage kulturhistoriske undersøgelser op på Færøerne.

Færøske kontakter havde jeg fået allerede i Høng, og nye havde jeg sluttet på Regensen. Det blev til to sæsoners arbejde på Atlanterhavssøerne i 1947 og 1949, hvor min kammerat fra Høng, Joannis av Skardi var mig til stor hjælp.

Den nødtvungne stillesiddende i krigens år var imod mine planer. Derfor og fordi efter min oprørelse dansk folkelig kultur, som er vort arbejdsfelt ved Dansk Folkemuseum, ikke kan forstås ret, medmindre den anskues i europæisk sammenhæng, søgte og fik jeg af Statens almindelige Videnskabsfond midler til undersøgelser i det sydligste Italien, i Calabrien, hvor jeg har boet blandt bønder i 1953 og 1955 i tilsammen ca. et halvt år. I knap to år har jeg været borte fra Nationalmuseet for at arbejde som museumsinspektør ved Odense Bys Museer, men i efteråret 1959 er jeg vendt tilbage til Dansk Folkemuseum som dets leder. Foran ligger arbejdet med at få Dansk Folkemuseum flyttet til Brede Klædefabrik og indrettet det dér efter nye retningslinier, så det bliver et folkeligt museum i bedste forstand lige tillokkende for den almindelige besøgende og videnskabsmanden.

Preben Bender Petersen:

Min tilværelse har formet sig ganske almindeligt uden eventyrlige indslag. Sommeren 1945 tog jeg min lægeeksamen fra Københavns Universitet. Selvom jeg tog mig tid til mit studium, som jeg vistnok i for stor udstrækning lod blande op med læsning på mange andre felter end dem, der hørte under mit fag, var det med vemod, jeg så min ret frie studentertid afsluttet.

Siden har min lod været hospitalslægens vagabonderende, rodløse vandring rundt i riget; vistnok 13—14 gange har flyttevognen holdt for vor dør. De første år efter min eksamen var jeg på jydsk sygehus og hospitaler, hvor jeg især lærte meget medicin af min uforglemmelige, vise, hjertevarme chef H. P. Kjærgaard i Horsens, der desværre måtte gå af altfor tidligt. Han var med sin omfattende viden min bedste lærer i den særlige blanding af videnskab og menneskeforståelse, der kaldes lægekunst. Jeg kan skrive det nu, da han er død. Imidlertid fik jeg interesse for psykiatri, hvilket førte mig til Viborg, hvorfra jeg i 1954 rejste tilbage til Sjælland, hvor jeg dels fortsatte min uddannelse i København, dels har haft forskellige pladser på nævnte skønne ø. For tiden bor vi ved Kattinge sø i det idylliske Boserup, hvor jeg er ansat på en afdeling, som hører under Sankt Hans Hospital.

Straks efter min eksamen giftede Dinna og jeg os. Vi har 3 piger og 2 drenge, hvoraf et par er tvillinger.

Litterært har jeg ikke udfoldet mig særligt. Det er blevet til enkelte faglige artikler og en smule skønlitterære småting.

I årenes løb undgås det ikke, at man indenfor en beskæftigelse, som går ud på at behandle syge, ofte meget hårdt ramte mennesker, kommer ud for oprivende, dramatiske begivenheder og dybt tragiske skæbner, der gennemryster sindet eller svider og sårer det til dets grund. Men disse afbalanceres i nogen grad af befriende, lykkefyldte øjeblikke, sjove, muntre episoder og komiske situationer, som med sin gyldne humor varmer langt ind i sjælen. Sidder man da en aften ved „pibetid“ og funderer, kan man blive forundret over, hvor udtømmeligt menneskelivet er, og man synes, alle de gamle filosofiske spekulationer over tankens former og livets spil og religionens enkle tale om menneskets lidelse og forløsning, iklædes kød og blod som skikkelser, man har mødt, har talt med, set rejse sig af sygelejet eller sove ind i døden.

Skal jeg nævne en særlig oplevelse, vil jeg imidlertid vælge at gå udenfor mit fag i snævrere forstand. Siden min tidligste ungdom har Johs. Jørgensens digtning haft den største betydning for mig; til tider har jeg været dybt betaget af den, så at anden læsning var mig ligegyldig — og endnu taler ingen anden digter så stærkt til mit sind, og i ingen andens forfatterskab føler jeg mig måske så hjemme. En septemberdag i 1953 besøgte jeg da den gamle digter på hans hotelværelse i Svendborg, efter at han for sidste gang var rejst „over de valske Mile“. Det var underligt, inderligt gribende at sidde og tale med den ældgamle mand, høre hans røst og se de hænder, som havde skrevet bøgerne, jeg satte så højt, de vers, jeg havde læst, så de var blevet mine egne. — Sagte rislede brisen gennem løvet udenfor, rislede og randt som stemningerne i hans klokkeklare vers, hans skønne, rene sprog.

Måtte jeg dernæst på baggrund af min omflakkende tilværelse nævne det sted, der næst min sjællandske hjemegn står mit hjerte nærmest, behøver jeg ikke at tænke mig længe om: Ved Klosterskoven står en bænk, som jeg tit sad på en sommer, det regnede meget. Jeg kaldte den regnvejrsbænken. Forbi den løber en smal sti langs den klare sø; den løber over åen, hvor en høj, hvid birk står alene yderst ude, under skrænter med vilde roser og forbi småkrat, hvide tjørne og hyld, der dufter. Fra bænken ser man på den anden side søen byen hæve sig med tårne, huse, tage. Måske runger domkirkens tunge klokkeslag over byen, ud over søen, helt over til regnvejrsbænken og Klosterskoven, medens sommerdagen går stille, umærkeligt forbi, og lyset samles i skær og stemning — årene i Viborg. Sådan:

Det er, som søen, stien, skoven, hvor det drypper,
stadens mure, tårn og tinde,
sommerregnsskæret over fjerne, høje linde
spejles som et ansigt under høstens port,
drejes som en fin og sart profil,
der såres under regnens våde rytme
og vender sig bort. — — —

Om de øvrige fra årgangen oplyser Preben Bender Petersen:

Torben Dam-Krogh: Skrev i sin tid til forskellige blade og var vistnok medforfatter af en litteraturordbog. Skæbne iøvrigt ubekendt.

Enid Jespersen er gift Henriksen, se medlemslisten.

Ulla Tuxen Meyer: Praktiserende læge i Horsens, hvor hendes mand er præst. Hun er gift Hjeresen.

Ebbe Munk. Er cand. polit. Har nogle år været højskolelærer i Roskilde, nu ved højskolen i Esbjerg.

Henning Nielsen. Vilde studere til cand. mag. i engelsk, påbegyndte studiet, men fik en nyrelidelse og døde omkring 1936. A. Dolleris skrev en smuk mindeartikel om ham i real-skolens årsskrift.

Kirsten Rønild. Cand. mag. 1938 i dansk og tysk. Gift 1940 med lektor Johs. A. Schmidt. Lærer ved Assumptionssøstrenes franske skole i Hellerup 1942, bor Margrethevej 1, Hellerup.

Marie Busk Therkelsen. Ingen oplysninger har kunnet skaffes om hende.

Ruth Vanghøj, gift Edvardsen, er kemiker og bor Parmagade 50 st., København S.

Paul Bernhard Jensen. Civilingeniør, cand. polyt. Ansat ved Kirks telefonfabrikker i Horsens. Gift.

Regitze Faye er massøse, gift med lærer Wall, Bondehavevej 125, Bagsværd.

Anders Sofus Jørgensen. Organist og kantor ved Adventskirken i København. Man hører undertiden sangkor i radioen dirigeret af ham. Om han er gået videre med sine evner som komponist, som vi nød godt af i Høng, vides ikke. Bor Bellahøjvej 175, København F.

Herluf Kirketerp Nielsen. Praktiserende læge i Haderup. Gift.

Niels Gunnar Nielsen. Skal være lærer. Mere vides ikke.

Aage Olsen, se medlemslisten.

Harald Rasmussen. Nedsatte sig efter nogle år som kirurg som praktiserende læge Klovborg. Gift.

Mikael Kristian Steffensen. Civilingeniør, cand. polyt, ansat ved Københavns sporveje som elektroingeniør. Ungkarl. Bor Magnoliavej 24, Valby.

Esther Thomassen, fabriksingeniør. gift, bor i Stockholm.

Årgang 49:

Ved sammenkomsten i Høng den 15. november blev der oplyst følgende om årgang 1949:
Else Abildgård, husholdningslærerinde, adr. ubekendt.

Kaj Andersen, stud. theol., speaker ved radioen, officer i civilforsvarskorpset, gift med Lillian Lück.

Carl Bengtsson, kommunelærer, Breumvej 18, Herlev — tog eksamen på aftenseminarium, arbejdede samtidig på Meteorologisk Institut og senere på Christianshavns Døttreskole. Gift, 3 børn.

Jensine Petersen (Boelskifte), farmaceut, vistnok i Sæby, Jylland.

Niels Borchersen, advokat, Vestbanevej 20, 3. sal th., Valby. Gift, 1 barn.

Bodil Clausen, vistnok korrespondent i fransk, har en tid arbejdet ved rigstelefonen, adr. ubekendt.

Hans Erik Dahl, tandlæge, Ridebanevang 25, Gentofte. Blev færdig 1954, arbejdede i 2 år som assistent forskellige steder i København, fra 1956 ansat på Tandlægehøjskolen, leder af tandlægeafdelingen på Taleinstituttet, specialist i ganespaltning, gift og har 2 børn.

Arne Dinesen, assistent ved D. G. U., Grøndalsvej 85, Birkerød, arbejder ved borearkivet, hvor man blandt andet foretager undersøgelser i forbindelse med olie- og saltforekomster i Danmarks undergrund; har foraminiferer som speciale. Gift, 1 barn.

Konrad Dalgård, landbrugskandidat, Hostrupsvej 20, København V. Ansat ved Landøkonomisk Forsøgslaboratorium, Afkomsprøveudvalget. Speciale i fodringslære. Ugift. *Agneth Diernisse*, intet oplyst.

Marie Eising, bibliotekar, gift, adresse ukendt.

Aage Hansen, afdelingsingeniør, Gl. Kongevej 115, 4. sal th. København V. Blev færdig i 1954, var derefter to år indkaldt som soldat, „havde det dejligt“, — er nu ansat ved Geoteknisk Institut, „Akademiet for de tekniske videnskaber“s forskningsafdeling. Har deltaget i jordbundsundersøgelser blandt andet ved Kalundborg og Lindø.

Jacob Hansen, cand. med., Aarhus kommunehospital's røntgenafdeling. Turnuskandidat på Kjellerup sygehus og på Brædstrup sygehus og har bortset fra et par sygdomsperioder gennemført studiet på normal tid; er gift, hans kone har lige taget lærerindeeksamen; 1 barn.

Rigmor Holm, gift Seidel, (malermester S.) i Brejning, korrespondent ved „De Kellerske Anstalter“.

Jørgen Højbjerg, forpagter, Volstrup, Rudme.

Aage Møller Jensen, lærer i Pandrup; gift, 2 børn. Efter studentereksamen ved militæret i 6½ år, gik samtidig på aftenseminarium i København, lærer siden 1957 i Pandrup på en helt ny centralskole.

Carl-Einer Finding Jensen, lærer i Kirke Stillinge, uddannet på Silkeborg Seminarium; har lige startet jazzklub i Høng.

Jørgen Lejrstofte Jensen, stud. med. Vestre Kirkegårdsallé 14 5. sal, København V.

Mogens Bloch Jensen, flyverlærer, ansat ved S. A. S., Løvetandsvej 7, st. midt for, Brønshøj; gift og 1 barn.

Poul Jensen, fuldmægtig i A/S Kosangas' reklameafdeling, er ivrigt medlem af Unge akademikerens kor.

Henning Jespersen, advokat, adresse ukendt.

Tage Joensen, cand. med., adresse Odense amtssygehus, Odense. Blev færdig i januar 1957, turnuskandidat i Hjørring; ansat på Tønder sygehus ca. 1 år, kom dernæst til amts-sygehuset i Odense (Patologisk Institut). Fra april dette år kandidat på røntgenafdelingen, nu fungerende reservelæge sammesteds. Gift, 1 barn.

Nora Irene Juul Jørgensen, sygeplejerske, Bispebjerg Hospital, København N. V.

Niels Gunnar Kristensen, lærer, Rørby skole, Kalundborg.

Børge Brunsgård Kristiansen, bibliotekar, adresse ukendt.

Benny Kühl, faglærer i sløjd, pianist, Ordrupvej 69 A., Charlottenlund. Gift, to børn.

Svend Walther Larsen, bankassistent, Skelskør Bank.

Niels Ove Lundby, løjtnant af reserven, vistnok i Aalborg.

Lillian Lück, korrespondent, gift med Kaj Andersen.

Jacob Andreas Obbekjær, læge, adresse ubekendt.

Frede Sander Petersen, vistnok lærer, adresse ubekendt.

Grethe Petersen, gift med fuldmægtig Sandbjerg Nielsen, årgang 48, Rågårdsallé 20, Dragør, 2 børn.

Solveig Rudolph, lærerinde, blev færdig i 1955, har siden været ansat ved Møllegårdsskolen i Slagelse.

Kirsten Krogh, f. Stærmosé, færdig som fysioterapeut 1952, arbejdede med poliopatienter

på Blegdamshospitalet, derefter på Grønland 1953, gift med seminarielærer Krogh, 2 børn.

Jens Tidemann, civilingeniør, adresse ukendt.

Ellen Stubbe Teglbjærg

Carl Johan Wøhlk, civilingeniør, Vinkelager 14, Vanløse, ansat på Villadsens Fabrikker, gift med Bengtssons søster.

Årgang 1954:

Udover hvad medlemslisten viser kan følgende oplyses:

Ole Bastholm, stud. odont.

Bodil Belling, var i to år stud. med., dernæst lægesekretær, senere ansat i handelsministeriet; i april 1958 gift med pastor Mogens Lund, København, som er kaldet til sognepræst i Svindinge pr. Øksendrup på Fyn fra 9. december 1959.

Palle Christensen, stud. polyt.

Børge Christiansen, stud. theol., se artikel andet steds i årsskriftet.

Jan v. Deurs, stud. ing., gift med Anna Thomsen.

Carsten Ingerslev, tandlæge.

Leivur Johannesen, stud. polyt.

Bent Skovdal Nielsen, stud. med. vetr. gift med Vita, 1 barn.

Niels Toft Nørgård, løjtnant, gift.

Bent Martin Pedersen, fast ansat som vacancelærer ved Københavns skolevæsen, samtidig går han på Københavns Aftenseminarium.

Jørgen Petersen, stud. mag., matematik, Aarhus.

Juul Rasmussen, stud. act., opholder sig i øjeblikket på 8 måneders stipendieophold i Paris.

Kurt Rasmussen, stud. med., gift.

Erik Mejlhede Sørensen, stud. med. Aarhus, gift.

Årsberetning fra „Erانيا“

8. november: „Erانيا“ havde arrangeret jazzbal i læsestuen og spisestuen. Der var lagt et stort arbejde i arrangementet af denne fest, og Slagelse Amatør-jazzband bidrog til at sætte stemningen i vejret.

Salget af pølser og sodavand gik glimrende — tilslutningen var stor — og aftenen må alt i alt betegnes som vellykket.

Jazzballet sluttede kl. 1.

15. november: I samarbejde med L. G. arrangerede „Erانيا“ en aften med politisk orientering. Til denne aften var indbudt L. G.'s landsformand, stud. polit Henning Christensen. Tilslutningen til mødet var desværre ringe, men foredraget og den påfølgende diskussion interessant.

6. december: Valg. Som formand valgtes: „Samsø“. Til bestyrelsen valgtes: Torsten Lenbroch, Troels Trier, Kjeld Pedersen og Niels Erik Monrad. — Som suppleant: Kirsten Dahl. — Valgaftenen var meget afvekslende. Der var arrangeret en masse forskelligt. Først og fremmest var der „Skærsilden“, som havde et og andet til mange af os! Endvidere var der Silicon-pande-demonstration ved Torsten Lenbroch, amerikansk lotteri (hovedgevinst: 1 stk. silicon-pande), maleriudstilling og skakturnering. Aftenen var rig på oplevelser, og der var udsat mange strålende gevinster til de forskellige konkurrencer.

13. december: Under Marholts instruktion opførtes Henning Kehlers Ullabella. De medvirkende var: Mette Bak, Torsten Lenbroch, Else Hansen, „Samsø“, Bækkelund, Jahn Legarth, Agnes Hansen, Ellen Mors, Hans Høy, Jan Streit, Erik Nielsen, Jørgen Lund, Lause Sørensen, Niels Erik Monrad, Kresten Jensen, Vibjerg, Jens Mossin, Lars Terp, Kirsten Dahl. — Stykkets opførelse varede små to timer. En interessant aften.

10. januar: Som tidligere medhjælper på „Filadelfia“ havde „Samsø“ lørdag eftermiddag fået lov til at vise os kolonien. Vi fik først fortalt en smule om koloniens historie, blev derefter vist rundt på forskellige afdelinger og sluttede med kaffe på diakonskolen. En vældig morsom tur.

Tre små piger

Karneval

17. januar: Midnatsforestilling i Høng Kino, vi så „Djævelens General“, en film, der nok kunne sætte sindene i bevægelse med sin sympatitilkendegivelse for en nazistisk general.

24. januar: Den årlige skolekomedie blev opført på Høng hotel. Vi opførte det franske lystspil „Pas på malingen“. Rollerne var besat af *Kjeld Petersen, Samsø, Else Hansen, Mette Bak, Kirsten Dahl, Troels Trier, Anne Dorthe Boserup, Torsten Lenbroch* og *C. C. Vibjerg*. For instruktionen stod lektor *Marholt*. Opførelsen forløb fortrinligt bortset fra, at dele af dekorationen var ved at falde ned midt under det hele, hvad der kun satte stemningen endnu en tak i vejret.

31. januar: Til denne aften havde vi fra Antvorskov højskole fået hr. *Kistorp* til at komme og holde et foredrag om dansk lyrik fra 1940—59. Vi fik gennemgået en hel del forskellige danske dig-

tere blandt andet *Ole Sarvig* og *Halfdan Rasmussen*. Det var en vældig interessant aften, hvor vi fik mod på at gå i gang med at læse lyrik. Inden vi sluttede, blev det bestemt, at hr. *Kistorp* skulle fortsætte sit foredrag tre uger senere.

14. februar: „Erانيا“ afholdt karneval. Det blev en mægtig succes. Folk havde virkelig gjort noget ud af udklædningen, man mødte alle mulige interessante mennesker lige fra arabere til medlemmer af *Klu-Klux Klan*. Præmierne for de morsomste påklædninger tilfaldt for damernes vedkommende *Bodil Monrad*, der var sprunget 50 år tilbage i tiden. For herrerne vedkommende vandt *Torsten Lenbroch*, der var klædt ud som stenaldermand. Aftenen sluttede med, at lærer *Jais Jensen* og frue opførte et af deres „Hans og Grete“-stykker.

21. februar: Igen en aften med hr. *Kistorp* fra Antvorskov højskole, denne gang havde hr. *Kistorp* taget en hel del elever med fra højskolen, der sammen med nogle af skolens egne elever læste en del forskellige digte, som hr. *Kistorp* derefter kommenterede. Digtene var ledsaget af musik, såvel klassisk som jazz, hvad der ikke gjorde stemningen mindre. Aftenen var om muligt endnu bedre end den første af vore lyriske aftener, blot var tilslutningen alt for lille.

7. marts: Generalforsamling i „Erانيا“. Vi startede med at vælge *Jørgen Bo Sørensen* som dirigent, hvorefter kassereren aflagde et regnskab med en noget slunken kasse. Herefter gik man over til valg af bestyrelse; som formand valgtes *C. C. Vibjerg*, som bestyrelsesmedlemmer *Samsø, Kresten Jensen, Lars Petersen* og *Jens Mossin*; som suppleant valgtes *Lars Terp*.

25. april: På grund af martsprøve med mere næde vi kun at få denne ene aften mere inden sommerferien, denne var til gengæld også vældig interessant. *DSB* havde været så venlig at stille film til rådighed for os, og disse blev kommenteret af *DSB's* leder af rejse-

bureauet i Slagelse. Vi så såvel film fra hjemlige som fra udenlandske og mere fremmedartede egne.

22. august: Den årlige Tissøtur blev afholdt. I år havde vi i modsætning til sidste år et herligt vejr. Efter hjemkomsten blev der serveret boller og chokolade, og derefter underholdt „Samsø“ os med „Larsen-Græsted“-historier. Aftenen sluttede med at *Vibjerg* gennemgik, hvad der skulle ske i den kommende sæson.

29. august: Det er efterhånden en gammel tradition at pastor *Paludan-Müller* besøger *Erania* den anden lørdag efter sommerferien, dette var også tilfældet i år. Pastoren havde i år kaldt sit foredrag „Romersk Cocktail“ og startede startede da også med en ode til Bacchus; herefter fortalte pastor *Paludan-Müller* vældigt levende og fornøjeligt om Sæby—Rom tur-retur. Aftenen blev som sædvanlig, når vi har besøg af præsten, en succes.

5. september: Til denne aften havde vi fra den amerikanske ambassade rekvireret en del film, der af hr. *Esman Eriksen* blev vist på kommunens dejlige nye filmsapparat. Vi så blandt andet film som „FN's Ungarnsrapport“, „Berlinproblemet“ og „Hvordan NATO arbejder“. Selvfølgelig var filmene en del farvede af propaganda, men det var alligevel film, som gjorde os det klart, at der er visse problemer, vi nødvendigvis må tage stilling til.

19. september: Denne aften kaldte vi „Hyggeaften“, og formålet med den var, at første og anden klasse skulle lære hinanden noget bedre at kende. Underholdningen blev serveret af egne elever. Der var alle former for underholdning, lige fra det „hotteste“ jazzmusik til indianske digte. Aftenen sluttede med, at der blev opført nogle scener af *Osbornes* skuespil „Vred ung Mand“ som optakt til den teatertur, vi skulle have den følgende lørdag, hvor vi også skulle se et stykke af *Osborne*.

26. september: Sæsonens teatertur. Der har vist aldrig før været en sådan tilslutning til et af foreningens teaterarrangementer. Vi var 79. Der startedes kl. 13,15 fra Høng, og vi var inde ved „Statens Museum for Kunst“ klokken 15,00. Efter her at have beriget „ånden“ i to timer, sørgede man selv for at berige legemet, og vi samledes derefter klokken 20,00 i Det kgl. Teater, hvor vi så *John Osbornes* skuespil „Tribunehelten“ med *Poul Reichhardt* i titelrollen. Alle var enige om, at det var et fint stykke med megen fortræffelig skuespillerkunst. Efter teaterturen gik de to store busser, som vi kørte i, igen mod Høng.

10. oktober: Det kniber tit med tilslutning til foreningens generalforsamlinger. For at sikre os, at der denne gang virkelig skulle blive tilslutning, afholdt vi efter generalforsamlingen et jazzbal. Det slog ogsaa til. Der blev afgivet 75 stemmer ved afstemningen. Bestyrelsen kom til at se således ud: Formand: *Erik Thygesen*, bestyrelsesmedlemmer: *Ida Bjerger*, *Lars Petersen*, *Jørgen Stubgaard*, *Anne Dorthe Boserup*, suppleant: *Bent*

Alvor og gammeln

Glædelig jul!

Nordahl Madsen. Jazzballet blev en succes, musikken blev leveret af Høng Jazzband, der dog af og til blev afløst af skolens egne elever, der dels spillede, dels gav andre små numre. Ballet sluttede som sædvanligt med, at vi fik serveret en lækker dessert.

Sådan er året gået, og vi håber, at „Erانيا“ fremdeles må klare sig godt trods de mange foreninger, der appellerer til gymnasiasternes særinteresser. „Erانيا“ er jo dog den centrale forening for os alle sammen. Slut op om den!

Ved KIRSTEN DAHL og VIBJERG

Til næste års jubilarer!

Jubilarerne af årgangene 1935, 1950 og 1955, som får specielle indbydelser til at deltage i næste års elevmøde, overvejer måske, om de bør tage sig fri til at deltage. Erfaringerne fra alle tidligere jubilarsammenkomster viser, at de, der kommer, er glade for gensynet med Høng og de gamle kammerater. Som et udtryk herfor kan vi citere af en hilsen, forstanderparret har fået fra en 25 års jubilær fra 1934, civilingeniør *Johs. Andersen*, som skriver:

„Jeg vil hermed gerne sige Dem tak fordi De ved et festligt arrangement gav os studenter fra 1934 lejlighed til at træffes i de gamle omend lidt ændrede omgivelser.

Det er svært at vedligeholde forbindelsen med gamle skolekammerater, men alligevel er det morsomt at træffe dem igen og føle, at man hurtigt er på talefod ligesom i skoletiden. — Gymnastietiden er en noget slidsom, men dog meget fornøjelig tid, som ikke kan undgå at præge den enkeltes videre livsbane, og som jeg tror de fleste sidenhen gerne mindes. Tak for den udmærkede sammenkomst og den venlige modtagelse der blev os til del.

Til medlemmerne!

1959 BLEV FOR Høng-Samfundet et lidt unormalt år. Det årlige elevmøde med generalforsamling, som efter planen skulle være afholdt i september måned, har endnu ikke fundet sted. Skolen kunne på grund af mangel på personale ikke modtage os til det fastsatte tidspunkt, og vi måtte derfor afholde sammenkomsten for 5-, 10- og 25 års jubilæer lørdag den 14. og søndag den 15. november. Elevmødet og generalforsamlingen for 1959 finder sted i Studenterforeningen i København i forbindelse med sammenkomsten den 5. marts 1960.

Det er vist en almindelig mening hos alle implicerede parter, at dette var ikke nogen god ordning. Man vil helst til Høng i sommertiden, så man kan få noget mere glæde af at være udendørs i en del af tiden, og forhåbentlig lykkes det til næste år at få alt bragt ind på normal gænge igen.

★

Forsøget i fjor med at afholde en særlig sammenkomst med dans 14 dage efter det egentlige elevmøde var ikke nogen succes, og vi eksperimenterer derfor stadig med formen for den årlige sammenkomst i Høng. Desværre har vi fået for få tilkendegivelser fra medlemmerne, og jeg kan gentage, hvad jeg skrev i fjor, at vi ser meget gerne gode råd og velment kritik.

★

Selv om vi altså endnu ikke har afholdt nogen generalforsamling, er regnskabet aftrykt i dette årsskrift, og medlemmerne vil se, at det har været et tåleligt år økonomisk. Årsagen hertil er dog ene og alene de frivillige bidrag. Fik vi ikke dem, ville foreningens økonomi vanskeligt kunne „hvile i sig selv“, og vi er derfor bidragyderne megen tak skyldige, fordi de forstår, at det arbejde, som udføres indenfor Høng-Samfundet med årsskrift, elevsammenkomster og kontakter iøvrigt, ikke kan gøres helt gratis. Vi søger gennem årsskriftet at yde alle medlemmer valuta for pengene, og det kan vi forsåvidt bogstavelig talt hævde, at vi også gør, idet skriftet i trykning og udsendelse koster *mere* end det samlede normale kontingent! Det er derfor, gaverne er en så uundværlig del af medlemsbidraget.

Vi takker for forståelsen i årets løb. Den har givet os lyst til at arbejde videre for Høng-Samfundet, og vi beder alle medlemmer hjælpe os ved at opfordre kammerater, som ikke findes i vor medlemsfortegnelse til at slutte op i rækkerne.

Venlig hilsen

HANS BAGGE

Høng-Samfundet

SOM MEDLEMMERNE har fået meddelt, måtte elevmødet — af praktiske grunde — udsættes til foråret; det bliver den 5. marts i København; herom vil der komme nærmere meddelelse senere.

Lørdag den 14. og søndag den 15. november fandt der en sammenkomst sted for 25-, 10- og 5-års jubilarene. 25-års jubilarene mødtes til frokost hos forstanderens lørdag kl. 13 og samledes senere med 10- og 5-års jubilarene til en hyggelig Eraniaaften.

Aftenen indledtes med et foredrag af forstander Monrad om raceproblemer i USA; flere ny og interessante synspunkter blev fremført. Efter kaffen gav Eraniamedlemmer en afvekslende og fornøjelig underholdning; det var kort sagt en rigtig Eraniaaften.

Om søndagen samledes 5- og 10-års jubilarene inde hos forstander Monrad på den måde, at 5 års jubilarene var inviteret til morgenkaffe kl. 9,30, medens 10-årsjubilarene samledes sammesteds efter middag om forskelligt mundgodt. Til stede ved morgenkaffen var desuden Ørsnes og undertegnede. Selv om fremmødet af 5-årsjubilarene ikke var særlig stort, så var det ialt så festligt, at jeg tror, noget lignende skal prøves igen næste år. 10-årsjubilarene var mødt talrigt frem, særlig matematikerne, og vi havde nogle fornøjelige timer sammen om eftermiddagen.

Generalforsamlingen skal først finde sted til marts. Jeg skal dog allerede her præsentere regnskabet for 1958—59. Som man vil se, udviser det et relativt stort overskud. Dette overskud skyldes væsentlig to ting. For det første, at årsskriftets sidetal er formindsket, for det andet — og ikke mindst — at så mange medlemmer stadig er trofaste til at sende både store og små ekstrabidrag. Kassererjobbet er i det store og hele et utaknemmeligt job, men det mildner på besværet, når så mange påskønner foreningens arbejde. Samme mildnende virkning har de temmelig mange små hilsener på udbetalingskortene; må jeg benytte lejligheden her til at sige mange tak. En særlig tak skal også lyde til de mange (ca. $\frac{3}{5}$ af medlemmerne) som betaler forud, det betyder en ganske betydelig lettelse ved udsendelsen af årsskriftet, når så mange har betalt forud.

<i>Indtægter:</i>		<i>Udgifter:</i>	
Kontingenter	2362,70	Årsskrift	2125,10
Livsvarige medlemmer	200,00	Tryksager, kontorartikler	145,00
Restancer	26,00	Maskinskrivning	102,00
Gaver	503,70	Porto, telf.	337,97
Salg af årsskrifter:		Bestyrelsesmøder	15,00
Skolen	460,00	Overført til konto for livsvarige	
Erania	150,00	medlemmer	200,00
Renter på giro	6,96	Bogpræmier, gaver	37,00
		Diverse	28,00
		Overskud	719,29
	<hr/>		<hr/>
	3709,36		3709,36

Esman Eriksen.

Medlemsliste

for Høng-Samfundet den 1. december 1959

Forstander, cand. mag. J. H. Monrad, Høng Studenterkursus, Høng.
Fru A. T. Monrad, Høng Studenterkursus, Høng.

Lærere:

Adjunkt A. Damsgaard, Lille Sankt Kjeldsgade 8, Viborg.
Adjunkt Grethe Drud, Vesterbro 127 (705), Ålborg.
Lektor Esman Eriksen, Lindevej 3, Høng.
Landinspektør Uffe Flemberg, Hovedgaden 24, Høng.
Adjunkt Inge Humlum, Stadionvej 13, Ribe.
Videnskabelig assistent, cand. mag. Peter Ingwersen, Valbygaardsvej 84, Valby
Lektor C. Fr. Marholt, Nyvej 1, Høng.
Seminarieadjunkt Paul Nørreslet, Østervoldgade 14⁵, København Ø.
Adjunkt frk. Ellen Pihl, Vestergade 16, Høng.
Seminarieadjunkt Erik Stougård Thomsen, Østre Ringvej 43¹, Hjørring.
Adjunkt O. Ørsnes, Slagelsevej 5, Høng.
Adjunkt Elisabeth Ørsnes, f. Lund, Slagelsevej 5, Høng.

Elever:

- 1921 Overbibliotekar Ingrid Vig Jensen, Centralbiblioteket, Esbjerg.
*Lærer Anders Moseholt, Højagervej 6, Risskov.
- 1922 Prokurist, frk. Fanny Elisa Dahl, Hostrupshave 1⁴ tv., København V.
Fru Marie Dyhr, f. Christensen, „Højbo“, Laven st., Jylland.
*Sygehuslæge Alfred Fly, Kerteminde (livsvarigt medlem).
Kontorchef Th. Larsen, Rygaardsallé 25A, Hellerup.
Forstander, cand. jur. Julius Lavrsen, Andelsskolen, Middelfart.
Overlærer, fru Julie Mathiesen, f. Rasmussen, Sct. Hansgade 2, st. Roskilde.
Læge Peder Gravgård Mortensen, Ø. Hvidbjerg pr. Redsted, Mors.
Dr. phil. Kristen Møller, Nitivej 14⁴, København F.
Bogholder Georg Nielsen, Lærlingehjemmet, Rantzausgade 60, København N.
Gdr. Thv. Nielsen, Hvilehøjgaard, Ugelstrup, Kr. Såby.
- 1923 *Lektor Niels Aage Nielsen Fjalland, Unnasvej 9, Helsingør.
Redaktør Axel Jørgensen, Thyregodsvej 3, st. th., Valby.
Cand. jur. Karl Jørgensen, Buddinge Hovedgade 124, Gladsaxe, Søborg.
Cand. mag. Margot Mortensen, f. Jacobsen, Hegnet 17, Glostrup.
Gdr. Valdemar Nielsen, Jelstrup pr. Haubro.
Forstander Gunnar Olsen, Glamsbjerg Fri- og Efterskole, Glamsbjerg.
- 1924 Amtslæge, dr. med. Jakob Jakobsen, Grejsdalsvej 6, Vejle.
Knud Dahl Jensen, „Skrænten“, Åle st., Jylland.
Fru Alhed Jespersen, f. Nielsen, Frederiksborgvej 123, Roskilde.
Redaktør Onni Kyster, Gl. Dronninggårds Allé 14, Holte.
Revisionschef Kaj Larsen, Nyvej 12 B, København V.
Chefredaktør Arne Melgaard, Ved Bellahøj 11⁷, Brønshøj.
Civilingeniør Gustav Mortensen, Hegnet 17, Glostrup.

* Årgangsrepræsentant

- Ekspeditionssekretær, cand. polit. Ivar Munk, Åbrinken 49, Virum.
Læge Karl Kristian Rønde, Slotstorvet, Vordingborg.
- 1925 Aksel Andersen, 41-37, 70 St., Woodside, N. Y., USA.
*Inspektør, cand. mag. Erik Halager, Kvaglund 31, Esbjerg.
Direktør Aage Henrichsen, Femø.
Dyrlæge Mogens Jørgensen, Ø. Jølby pr. Erslev.
Læge Ove Heilmann Nøhr, Ellegårdsvej 64, Gentofte.
Neal Nordland, f. Njal Sigurd Jonson, 21375 Telegraph, Detroit 19, Mich., USA.
Lagtingsmand, fuldmægtig, cand. jur. Poul Petersen, Thorshavn, Færøerne.
Landpostbud Viggo Poulsen, Havrebjerg.
- 1926 Sagfører, cand. jur. M. Buchwald, Steenwinkelvej 12, København V.
Dommer R. Johs. Dyreborg, Bjergbygade 3, Slagelse.
Overlæge Helge Jacobsen, Odense Amts og Bys Sygehus, Odense.
Cand. mag. Ida M. Jensen, Realskolen, Bælum.
Fru Else Lind, f. Nordgaard, Hurup.
Gårdejer Johs. Nielsen, Bjerre, St. Fuglede.
Læge Lars Viggo Olsen, Skt. Jørgensbjerg 20, Kalundborg.
Professor H. Winding Pedersen, Kleinsgade 1, København V.
Fru Bodil Funck Rasmussen, Risby, Taastrup.
Fru Ega Ruus, f. Wamberg, Chr. X Allé 164, Kgs. Lyngby.
Hermann Ågaard Simonsen, D.C., Barsehøj 7, Hellerup (livsvarigt medlem).
*Revisor H. C. Ulvsager, Kempesvej 1, Rødovre pr. Vanløse.
Cand. polit. fru Nonny Wright, f. Hartnarck, Danmarks FN delegation, New York.
- 1927 Sagfører, cand. jur. Kaj Billeschou-Hansen, Torvet 2, Saksøbing.
Fru Marna Brøste, f. Bruun, Skovhuset, Bakkeallé 1, Hørsholm.
Bestyrerinde Hedvig Dolmer, Voldby.
Pastor Jacob Jensen, Dyssegaardsvej 32, Hellerup.
Forvalter Axel Johansen, Tranquille, B.C., Canada.
Læge Ejner Vestergaard Larsen, Frederikssund (livsvarigt medlem).
*Aktuar Erik Vig Larsen, Rørsøvej 6, Charlottenlund.
Bogholder Søren Larsen, Ansager.
Amtskontorchef, cand. jur. Carl Mathiasen, Vestervej 5, Frederiksberg, Sorø.
Dommer Poul Birger Nielsen, Kerteminde.
Civilingeniør Gøsta Pedersen, Borgergade 1, Esbjerg.
Civilingeniør Johs. Røvsing, Vedstedvej 5, Valby.
Fuldmægtig, cand. jur. Erling Thiel, Hyltebjerg Allé 58, Vanløse.
- 1928 *Fabrikant, cand. pharm. Henry Agger, Stolpegårdsvej 112, Gentofte.
Bibliotekar, cand. mag. Carl Emil Andersen, Frederiksberggade 27, Mezz.,
København K.
Fru Marie Bjerrum, f. Pedersen, Bjerrumgård pr. Ribe.
Dommerfuldmægtig Kristen Feldborg Frølund, Høng.
Sognepræst Kr. Kold Jensen, Tørring.
Dyrlæge Th. Møller Jensen, Boulevarden 5, Odder.
Møbelfabrikant Orla Johnsen, Slotsalléen 20, Slagelse.
Fru Kirsten Lauridsen, f. Ruus, Prins Valdemarsvej 51, Gentofte.
Korrespondent, frk. Louisa Laursen, c/o C. Jensen, Overgaden o. Vandet 34 A¹ th.,
København K.
Læge Jørgen Madsen, Gram.
Inspektør A. Raun Petersen, Bispebjerg Torv 10² th., København N. V.
Fru Valborg Sikjær, f. Czermack Nielsen, Helgolandsgade 6, København V.
(livsvarigt medlem).
Bibliotekar, frk. Else Skern, Ved Bellahøj 21⁵ th., Brønshøj.
- 1929 Civilingeniør Holger Brændgaard, p. t. Japan c/o Eibye, Webersgade 40, Kbh. Ø.
Sognepræst Arne Buus, Øster Assels, Mors.

- Civilingeniør Th. Christensen, Vamdrupvej 23, Valby.
 Inspektør O. Møller Christensen, Læssøegade 17³, Odense.
 Cand. mag. Thyra Jensen, Sæbyvej, Aså.
- *Civilingeniør A. Knudsen, Godthåbs Have 16^a, København F.
 Pastor Richard Sørensen, Dyrehavevej 21, Århus.
- 1930 Tandlæge Ellen Sophie Bertelsen, f. Daugaard, Adolfsvej 9, Gentofte.
 Fuldmægtig, cand. jur. Stig Holm, Markledet 27 A, Valby.
 Politifuldmægtig, cand. jur. M. I. Lund, Sønderborg politikammer, Sønderborg.
 Lektor Henning Buhl Nielsen, Vardevej 20, Tarm.
 Vicebibliotekar cand. mag. Henning Pedersen, Lundevej 16¹, Kalundborg.
 Læge H. Roesdahl, Tandslet, Als.
- *Ekspeditionssekretær, cand. jur., fru Dagmar Simonsen, f. Jensen, Ved Volden 12.
 Fuldmægtig Tyge Sørensen, Ålekistevej 76, Vanløse. København K.
 Boghandler Karen Vedde, Nykøbing Sj.
- 1931 Redaktør Hans Bagge, Bredegade 6, Slagelse.
 Lektor Jens Erik Bergstedt, Rosenvej 13, Sundby, Nykøbing F.
 Fru Asta Hoff-Jørgensen, f. Juul, Juliane Mariesvej 32, København Ø.
- *Lektor Peter Frimann Jensen, Humlevænget 54, Nyborg.
 Dyrslæge Poul Tofftegaard Jensen, Bøgevej 2, Hadsten.
 Driftsleder, ingeniør Orla Jørgensen, Granatfabriken, Hammersholt, Hillerød.
 Dr. med. Wilhelm Oskar Koopmann, Olofström, Sverige (livsvarigt medlem).
 Arkitekt M.A.A. Helge Nørvig, Segelckesvej 8, København F.
 Kontorchef, cand. polit. Erling Pedersen, Nordahl Griegsvej 14, Søborg.
 Sekretær Gudrun Christensen Smed, Reventlowsvej 7, Viby, Jylland.
 Pastor Georg Søndergaard, Vesterborg.
 Civilingeniør Bech Sørensen, Upplandsgade 36 A, København S.
- 1932 *Pastor Halvdan Knudsen, Vesterdalsvej 4, Fredericia.
 Civilingeniør H. Skov Christoffersen, Ved Kæret 38, Gentofte.
 Fru Gerda Kjer, Ved Eltham 17, Hellerup.
 Fuldmægtig, cand. polit. Chr. Johansen, Hjertingvej 13, Vanløse.
 Sognepræst A. Majvang, Dalby præstegård pr. Haslev.
 Konstruktor Federico Mathiasen, Moltkesvej 26, København F.
 Civilingeniør Karsten Munk, Roald Ammundsensvej 29, Århus.
 Lektor Tage Thoft, Esbjerg statsskole, Esbjerg.
- 1933 Sygeplejeassistent Margrethe Hougård, Augustenborg.
 Sagfører, cand. jur. Sv. Paabøl Jensen, Ringkøbing.
 Dommerfuldmægtig Tage Jævnald, Vejle byrets dommerkontor, Vejle.
 Landinspektør Kjeld Jørgensen, Nattergalevej 6³, Randers.
- *Lektor, cand. mag. Torsten Jørgensen, Drosselvej 64, København F.
 Redaktør K. Hesselager Kristensen, Udsigtsbakken 14, Bistrup pr. Birkerød.
 Speciallæge Hellen B. Mygind, Amtssygehuset, Farsø.
 Afdelingsgeodæt, cand. act. Else K. Nielsen, Jens Munksgade 14¹, København Ø.
 Fabrikingeniør N. Hvidtfelt Rasmussen, Snebærvænget 21, Virum.
 Tandlæge Roald Skadberg, Næstved kommunale tandkl., Rådhuset, Næstved.
 Skolepsykolog Gunnar Velsing-Rasmussen, Farum Gydevej 69, Farum.
- 1934 Afdelingsing, Johs. Andersen, Holmbladsgade 106², København S.
 Lektor Sigurd Christensen, Rungsted statsskole, Rungsted Kyst.
 Grosserer Vagn Dujardin, Tårbækdalsvej 3, Klampenborg.
 Frk. Ilse Kleminger, Hostrupshave 18, København F.
 Læge Astrid Klein, f. Joensen, Spangsbjerg sanatorium pr. Esbjerg.
 Fuldmægtig, cand. polit. David Munck, Vognmandsmarken 16, København Ø.
 Fru Sonja Mundt, f. Berth, Hornbæk pr. Randers.
- *Sekretær, cand. jur. Margrethe Smidt, Torvegade 49⁴, København K.
 Pastor Aug. Thomsen, Guldager præstegård, Guldager.

- 1935 Cand. pharm. Thora Broholm, Fåborgvej 4, Odense.
 Fru Estrid Henriksen, f. Jespersen, Geelsdalen 33, Virum.
 Sekretær, cand. polit. Søren Henriksen, Geelsdalen 33, Virum.
 Realskolelærer Aage Olsen, Tværgade, Langå.
 *Læge Preben Bender Petersen, Sct. Hans Hospital, Boserup afdeling, Roskilde.
- 1936 Læge Ingrid Andersen, Toldbodvej 1, Svendborg.
 Fru Edith Wisbech Christensen, f. Lehn, Holmegade 51, Ulfborg.
 *Landinspektør K. H. Munch Hermansen, Tordenskjoldsgade 34, havehuset,
 København K.
 Papirhandler Arent P. W. Hertel, Farvergade 7, Næstved.
 Civilingeniør Ejnar Larsen, Pilehøjvej 9, Kgs. Lyngby.
 Læge Hans Aage Nielsen, Jyllingevej 250, Rødovre.
 Bibliotekar, mag. art. Anker Olsen, Kobbervej 22¹ tv., Herlev.
- 1937 Læge Vilh. Colding Jensen, Centralsygehuset, Svendborg.
 *Forstander, cand. mag. Johs. Jørgensen, Høng realskole, Høng.
 Bankkasserer Knud Lorentsen, Diskontobanken, Randers.
 Fuldmægtig, cand. polit. Peter Madsen, Søborg Torv 4¹, Søborg.
 Læge, fru Grethe Hermann, f. Pleen, Kordilgade 83, Kalundborg.
 Fru Grethe Schønning, f. Møller, Lundtofteparken 25², Lyngby.
 Advokat K. West, Stationsvej 8, Farum.
- 1938 *Jägmästare B. Højer Jensen, Trolleholm, Sverige.
 Professor i Dansk Knud Mogensen, University of California, Los Angeles, USA.
- 1939 Provst Orla Christiansen, Brøndbyøster Torv 51⁷ pr. Glostrup.
 Civilingeniør A. O. Haugaard, Frederiksdalsvej 78 D, Virum pr. Lyngby.
 Direktør Peter Hermann, Bryggeriet, Kalundborg.
 Adjunkt, cand. mag. Poul Højvert, Toftøjevej 15 D, Vanløse.
 Førstelærer Jørgen Molt Ipsen, Skodborg skole, Skodborg.
 *Fuldmægtig, cand. polit. Jens Jørgen Lindsteen, Agade 134² tv., København N.
 Civilingeniør Knud Nielsen, Vestre Strandallé 139 B, Risskov.
 Civilingeniør Jøgvæn Winther, Sydskrænten 5, Holte.
- 1941 Advokat, cand. jur. Ove Hansen, Kjørstrupvej 9, Valby.
 Brandinspektør, cand. polyt. Jens Johan Jensen, Sct. Olsstræde 1, Roskilde.
 Gdr. Hans Hansen Larsen, c/o prof. Hansen Larsen, Frederiksborgvej, Roskilde.
 Bogholder Oluf H. Parbo, Hulkærvej 8, Søborg.
 Stenograf Karen Randing, Folehaven 13, Valby.
 *Programsekretær Palle Skov-Petersen, Malmergsvej 145, Holte.
 Direktør Byrge Trolle Sørensen, Rosenstandsvej 12, Charlottenlund.
 Sygeplejerske Inger Wester, Randersgade 17⁶, København Ø.
- 1942 Dr. med. vetr. Herluf Bendtsen, Langagervej 17, Glostrup.
 Landmand Ib Hermann Breitenstein, Kongolnira Sisal estate, Ltd., Box 15,
 Morogon T. T.
 *Ingeniør Svend Clemen Christensen, Bøgedals Allé 34, Fruens Bøge.
 Civilingeniør Poul Gert Christoffersen, Færøvej 19, Ørholm, Kgs. Lyngby.
 Dyrslæge Kaj Dyhr, Langelund pr. Filskov.
 Dyrslæge Aage Hansen, Fensmarksvej 12, Næstved.
 Mrs. Inger Kronseth, f. Bruhn Petersen, Pioneer Mine, P. O. Box 624, B. C.,
 Canada.
 Mr. Ernst Køhler, 3. Davey Av. R.R.I. York Mills, Ontario, Canada.
 Sekretær, cand. jur. Lars Nordskov Nielsen, Nørre Søgade 25 A², København K.
 Civilingeniør Frands Olsen, Brøndbyøster Torv 84⁴ th., Glostrup.
 Overtrafikassistent, cand. jur. H. J. Søltoft, Kaplevej 64, Virum.
- 1943 Lærerinde Elisabeth Hecht, Sportsvej 10, Haarby.
 Læge Carl Krebs, Strandboulevarden 64, København Ø.
 Revisor, cand. jur. Egon Larsen, Hyltebjerg Allé 17, Vanløse.

- Kommunelærer Erik Ledstrup, Nørre Søgade 25 B⁴ th., København K.
 Landmand Peter Skovbo Madsen, Ladby pr. Næstved.
 Exam. pharm. Annalise Nielsen, Svaneapoteket, Roskilde.
 Pastor Thorvald Nielsen, Føllenslev.
 Landsretssagfører Kaj Plejdrup, Nygade 5, Holbæk.
 *Realskolelærer Knud Verner Thygesen, Agnesvej, Pilshuse, Nyborg.
 Redaktør J. D. Wolff, Fåborg.
- 1944 Materialeforvalter Svend Aage Brander, Kalkager 12¹ th., Hvidovre.
 Fru Gertrud Jensen, f. Knudsen, Sct. Olsstræde 1, Roskilde.
 Redaktør Dan O. Larsen, Fuglegårdsvej 35¹, Gentofte.
 Bankassistent Paul Chr. Larsen, Fjordbo, Melby Nordstrand pr. Kalundborg.
 Tandlæge Flemming Linde, Jyllandsgade 1, Hirtshals.
 *Statsautoriseret varemægler Peter Næsvang, Thomsensvej 7—9, Slagelse.
 Gdr. Egon Nøhr Poulsen, Elmegård, Tåstrup pr. Klippinge.
 Tandlæge N. Hedeager Sørensen, Vesterbrogade 31, Fredericia.
- 1945 Direktør Thomas Andersen, Kartoffelmelsfabriken Toftlund.
 Fru Jytte Blomsterberg, f. Schaltz, Kastrupvej 330², Kastrup.
 Dyrslæge Anders Holm, Ordrupvej 177, Charlottenlund.
 Sagførerfuldmægtig, cand. jur. Hans Ove Jensen, Algade 23, Æbeltoft.
 (livsvarigt medlem).
 Kasserer Mouritz D. Kjeldsen, Dr. Olgasvej 2 A¹ th., København F.
 Journalist Henning Kristensen, Jagtvej 113, København N.
 Gdr. Jørgen Kristensen, Møllegård, Høng. (livsvarigt medlem).
 Kaptajnløjtnant Asger Milholt, Vasevej 70 B, Birkerød.
 Fru Kirsten Nøhr Poulsen, Elmegård, Tåstrup pr. Klippinge.
 Sagførerfuldmægtig, cand. jur. Poul Gyde Poulsen, Skjalm Hvidesvej 13, Sorø.
 Prokurist Henrik Rasmussen Stryg, c/o gdr. J. H. Stryg, Gundslev pr. Nørre Alslev.
 Fru Lilian Karlskov Vestergård, f. Poulsen, Guldregnvænget 3, Sorgenfri.
 *Sekretær, cand. polit. Niels Peter Vestergård, Guldregnvænget 3, Sorgenfri.
- 1946 *Cand. jur. Reiner Bønløkke Andersen, Frederiksdal Allé 28, Skive.
 Flyverleder Helmer Christensen, Flyvestation Skrydstrup pr. Vojens.
 Cand. mag. Knud Hansen, Krejbjergvej 26, Mørkhøj, Herlev.
 Fru Inger Jensen, Marie Grubbes Allé 41, Kgs. Lyngby.
 Korrespondent Gerda Knudsen, f. Worm, Jonstrupvej 20¹, Ballerup.
 Lærer Johan Kristensen, Dalstrøget 135¹ tv., Søborg.
 Fru Tove Elise Kristensen, Rundgården 14, Søborg.
 Frk. Didi Ruberg Larsen, Lundevej 8, Kalundborg.
 Bibliotekar Kirstine Eriksen, f. Larsen, Fynsgade 32, Grindsted.
 Fabriksingeniør Ove Madsen, Ringparken 30², Roskilde.
 Fru Hanne Pedersen, Iranvej 16, København S.
 Lærerinde frk. Vera Rasmussen, Strandgade 4, Hårby.
 Revisor Betty Sørensen, Brogårdsvej 4², Gentofte.
 Fru Kirsten Weeke, f. Petersen, Sallingvej 87² th., København F.
- 1947 Lærer Julius Bidstrup, Haubro Ungdomsskole, Haubro.
 Fru Rita Engbirk, f. Dyhr, Agertoften 22, Gentofte.
 Lærer Erling Grønder, Ordrupvej 66, Charlottenlund.
 Korrespondent Inge Hansen, „Parcelgården“, Grevinge.
 Civilingeniør Uffe Bondebjerg Hansen, c/o A. P. Eriksen, Klæstrup pr. Jerslev.
 *Regnskabschef, cand. oecon. Aage Jensen, Rådhuset, Ballerup.
 Provisor, cand. pharm. Erik Højbye (Jensen) Ved Bellahøj 30 A, Brønshøj.
 Fru Jytte Jensen, f. Nielsen, Hasselvej 76, Virum.
 Cand. polit. Vilmar Joensen, Limfjordsvej 40² th., København F.
 Mag. scient. Gunnar Larsen, Bøgevej 10, Hellerup.
 Læge Jørgen Larsen, Ringstedgade 37, Næstved.
 *Redaktionssekretær Thorkild Thyge Madsen, „Horsens Folkeblad“, Horsens.

- Tandlæge Bjørn Momsen, Østergade 2, Silkeborg.
 Arkitekt Birger Nordsted-Jørgensen, Roskildevej 112⁶, Valby.
 Lærerinde Birgit Odgaard, Bellahøjvej 3, Brønshøj.
 Lærer Jørgen Greve Pedersen, Ørslev pr. Vordingborg.
 Fru Kristine Thusholt Petersen, Herninggade 13² tv., København Ø.
 Stud. med. Torben Østerlund, Ågård.
- 1948 Fru Else Andersen, f. Lykkeskov, Elmeallé 45, Vordingborg.
 Trafikassistent i SAS Gert Andersen, Amager Landevej 108¹, København S.
 Kontorist Werner Blomhøj, Slotsherrensvej 25, Vanløse.
 Kaptajnløjtnant Henrik T. Berg, Snerlevej 11, Randers.
 Exam. pharm. Ebbe Brandstrup, c/o Langelandsgade 130, Århus (p. t. på Ceylon).
 Fru Anna Espensen, f. Ølgård, Amtssygehuset, Ribe.
 Læge Arne Koll Espensen, Amtssygehuset, Ribe.
 Civilingeniør Peter Hjorth, c/o Ove Arup and Partners, P. M. Bag. 2088. Nigeria,
 Lagos, West Afrika.
- Læge Poul Erik Jensen, Sygehusvej 3, Grenå.
 Ejendomsrådgiver, redaktør Henning Johansen, Fuglsangsvej 10, Høng.
 Erhvervschef H. Chr. Kolstrup, Fuglebakken 3, Vordingborg.
 Højskolelærer Aage Bojsen Møller, Rødkilde højskole pr. Stege.
 Knud Kousgaard Nielsen, Bellahøjvej 7⁷ th., Brønshøj.
 Landbrugskonsulent, cand. agro. Kristian Nielsen, Egehøjgård, Kirke Saaby.
 Fuldmægtig Mogens Sandbjerg Nielsen, Rågård's Allé 20, Dragør.
 Landmand Ole Schønning Nielsen, Bredetved pr. Holbæk.
 Redaktør Gunnar Petersen, Kristeligt Dagblad, Frederiksborggade 5, København K.
 *Sekretær, cand. polit. Johs. Lund Petersen, Sølvgade 30 st. København K.
 Civilingeniør H. W. Rasmussen, Vægforvaltningen, Kristianstad, Sverige.
 Tryllekunstner Jørgen Samson, c/o Rasmussen, Østerbrogade 57 C⁷, København Ø.
- 1949 Lærer Carl Bengtsson, Breumvej 18, Herlev.
 *Advokat, cand. jur. Niels Borchersen, Vestbanevej 20³, th., Valby.
 Tandlæge Hans Erik Dahl, Ridebanevang 25, Gentofte.
 Cand. mag. Arne Dinesen, Grøndalsvej 85, Birkerød.
 Civilingeniør Aage Hansen, Gl. Kongevej 115⁴ th., København V.
 Forpagter Jørgen Højbjerg, Voldstrup, Rudme.
 Lærer Aage Møller Jensen, Blokhusvej, Pandrup.
 Stud. med. Jørgen Lejrstofte Jensen, Vestre Kirkegårdsallé 14⁵, København S. V.
 Sygeplejerske, frk. Nora Irene Juul Jørgensen, Bispebjerg Hospital,
 Lærer Niels Gunnar Kristensen, Rørby skole, Kalundborg. København N. V.
 Fysioterapeut Kirsten Krogh, f. Stærmosse, Nørrevang 8 st. th., Birkerød.
- 1950 Assistent Jørgen Valdemar Andersen, Ved Østerbjerg 13, Glostrup.
 Stud. theol. Knud Belling, Kirke Helsing, Gørlev, Sjælland.
 Pastor Kristian Hjerrild Buhl, Præstegården, Sønderup, Støvring.
 Autodepotbestyrer Eigil Erland Christensen, Storgade 88, Stege.
 Cand. pharm. Johs. Chr. Clausen, Jægersborgvej 74³ tv., Kongens Lyngby.
 Ekspedient Erling Fritzen, Frederiksborgvej 20, Lillerød, Allerød.
 Stud. polyt. Gunnar Hemmingsen, Studentergården, Tagensvej, København N.
 Lærer Frede Jørgensen, Løsning.
 Lærer Hans Chr. Jørgensen, Ørslev skole, Slagelse.
 Eva Mejllholm Nielsen, Skolevangsallé 74, Risskov.
 Knud Nielsen, M. D., Trinity Lutheran Hospital 31 S. T. And Wyandotte, S. T. S.
 Kansas City 8. Missouri, USA.
- Arkitekt Ole Olsen, Voer, Ørsted.
 Jørgen Rudbeck, Havneallé 12, Horsens.
 Stud. mag. Erik Sørensen, Valdemarsgade 31, Århus.
- 1951 Korrespondent, fru Anne Grethe Andersen, Floradalen 29, Virum.

Korrespondent, fru Margrethe Andersen, f. Nielsen, Brogade 3⁵, Holbæk.
 Færnik Thorkild Andersen, Brogade 3⁵, Holbæk.
 Laboratorieassistent, fru Bodil Christensen, f. Bagger, Storgade 88, Stege.
 Lærerinde Kirstine Juul Christensen, Færgevej 25, Silkeborg.
 Stud. mag. Inga Marie Christiansen, Ryslinge Allé 11, Kastrup.
 Flyverløjtnant Poul Anker Hegaard Hansen, F.E.N. Ålborg, Nørresundby.
 Faglærer Uwe Johannes Wilhelm Thomas Hardt, Elmegade 60, Korsør.
 Stud. jur. Hjalgrim Hilduberg, Studentergården, Tagensvej 15, København N.
 *Søløjtnant Jørgen Jacobsen, Mogenstrup pr. Rønbjerg.
 Stud. med. (Århus) Hans Erik Fuglsang Jensen, gdr. A. C. J., Mellergård,
 Oversergent Karl Aage Jørgensen, Rodskov pr. Løgten, Flauenskjold.
 Lærer Knud Skov Madsen, Kirkeskovskolen, Rude.
 Civilingeniør Ole Olesen, Rugvænget 25, Ballerup.
 Lærerinde Ruth Olufsson, Mosede pr. Tåstrup.
 Civilingeniør Bent Østergaard Pedersen, Kastelsvej 1, st. th., København Ø.
 Willy Gjerløv Pedersen, fisker S. M. P., Blokhus.
 Stud. polyt. Robert Poulsen, Ryparken 164, st., København Ø.
 Cand. pharm. Eigil Rechnagel, Duevænget 1, Dragør.
 Fru Else Rolsted, f. Thomsen, Nyvej 15, Svanninge.
 Laboratorieassistent, fru Esther Øverli, f. Fog Pedersen, Sallingvej 60¹ tv.,
 København F.

- 1952 Kontorist Peter Andersen, Griffenfeldsgade 39 B, st. th., København N.
 Stud. jur. Hans Christensen, Studentergården, Tagensvej 15, København N.
 Stud. med. J. E. Danielsen, Rentemestervej 18³, København NV.
 Stud. odont. Ulla Danielsen, f. Tarp Jensen, Rentemestervej 18³, København NV.
 Tandlæge Magna Dige, Hans Tausensgade 20, Slagelse.
 Korrespondent Margit Elhauge, f. Andersen, Hammelstrupvej 4 A¹ th., Kbhvn. SV.
 Fysioterapeut, fru Inge Jarl Hakonsen, f. Odgård, Ved Bellahøj 3¹, Øst, Brønshøj.
 Stud. polyt. Arne Hansen, Gierslev Møllegård, Løve.
 Korrespondent Else Hansen, Hillerødgade 75¹, København N.
 Fysioterapeut Benthe Jacobsen, f. Skytte, Fuglesangs Allé 111, Århus.
 *Stud. med. Poul Jacobsen, Fuglsangs Allé 111, Århus.
 Stud. med. Axel Juul, Overby, Sjællands Odde.
 Stenograf Ellen Lisa Larsen, Sortedamsdosseringen 95 B¹, København N.
 Stud. jur. Hans H. Gøttge, Wingsvej 7³ th., Århus.
 Stud. odont. Inge Madsen, Håndkøbsudsalg, Høng.
 Radiotekniker Jens Færch Olsen, Ndr. Strandvej 27, Aalbæk.
 Fru Else Pagh Hansen, Manufakturforretningen, Mullerup, Slagelse.
 Kontorist Harriet Rasmussen, „Søholt“, Thisted.
 Klæng Kallestrup Sørensen, Hevring, Ørsted.
 Lærerinde Ida Midtgaard Sørensen, Thyregod.
 Cand. polyt. Gunnar Thaarup, Sct. Bernhardsvej 17, København V.
 Korrespondent Kirsten Zobbe, Algade 36, Gørlev.
- 1953 Jytte Øster Ambrosius, Roskildevej 282 B², Valby.
 Stud. med. vetr. Mette Eichild Andersen, Hovedgaden, Høng.
 Revisorassistent Flemming Skov Frederiksen, Silkeborgvej 62, Herning.
 Stud. polyt. Jørgen Jørgensen Høgh, Herluf Trollesgade 7⁵ th., København.
 Stud. polyt. Vagnar Høgni Jacobsen, Strandboulevarden 64, København Ø.
 Lærer Knud Jørgen Jacobsen, Strandvejen, Høng.
 Magda Balle Jensen, Lime pr. Mørke.
 Bryggeriarbejder Jesper Thomsen Korsholm, Århusgade 85², København Ø.
 Lærer Bent Guldborg Pedersen, Skjoldvej 29, Sorø.
 Forvalter Ralph Stephan Piper, Tårnborg, Korsør.
 Afprøvningsass. Arne Reiff, Klirevænget 50, Søborg.
 Fuldmægtig, stud. jur. Arne Rudbæk, Læssøvej 7, Kgs. Lyngby.

- Stenograf, fru Karen Margrethe Sørensen, f. Nørby, Rektorparken 18⁵ tv.,
København SV.
- *Cand. polyt. Hans Bruun Thomsen, Otto Mønstedts Kollegium, Rektorparken 8,
København SV.
- Lærer Rasmus Laurids Vestergård, „Bakken“, Ølst pr. Randers.
- 1954 *Sagførerfuldmægtig, cand. jur. Ragner Dueholm Christensen, Rosengade 7,
Slagelse.
- Arkitektstuderende Knud Klinte Eriksen, Enghave Plads 17 B, København V.
- Lærerinde, frk. Signe Elise Frederiksen, Ndr. Ringvej 9, Slagelse.
- Stud. jur. Ove Fjerring, Skelskørvej 2, Slagelse.
- Stud. merc. Inge Lizzie Frost, Radsted pr. Saksøbing.
- Stud. med. Carsten Dilling Hansen, Nymose Huse 40, Gentofte.
- Korrespondent Grethe Hansen, Sorøvej, Ruds Vedby.
- Seminarieelev Birthe Ahlmann Jensen, Filadelfia, Dianalund.
- Stud. med. Jørgen Bruun Jensen, Slagelsevej 18, Høng.
- Tegnelærer Hans Krog, Øverødvej 54, Holte.
- Seminarieelev Hartvig Victor Larsen, Gedved seminarium, Gedved.
- Fru Bodil Lund, f. Belling, præstegården, Svindinge, Øksendrup.
- Lærerinde Birgitte Madsen, Lykkevænget 15, Tarup, Odense.
- Sygeplejerske Inger Geisler Møller, Hovedgaden, Høng.
- Løjtnant Niels Toft Nørgård, Hirtshalsvej 15, Hjørring.
- Stud. polyt. Arne Olsen, Valbygårdsvej 87 st. tv., Valby.
- Lærer og seminarieelev Bent Martin Pedersen, Helgesvej 8³ tv., København F.
- Jørgen Petersen, Høgsted Kær, Vrå.
- Fabrikant Hugo Rasmussen, Hedepigen, Herning.
- Stud. geom. Keld Sidenius, Falkonerallé 18³ tv., København F.
- Manufakturhandler Bent Storm Sørensen, Fjerritslev.
- Stud. med. vetr. Sven Quist, Frederiksberg Bredegade 7³ th., København F.
- 1955 Bibliotekarelev Else Marie Andersen, Jydeholmen 55 A,² tv., Vanløse.
- Stud. arct. Detlef Franz Behrendes, Nørregade 10, Højer.
- Per Kaj Dyhr, Torup, Dyssekilde.
- Stud. jur. Erik Eriksen, Druelund, Nordborg, Als.
- Korrespondent Anne-Lise Fischer-Rasmussen, Sct. Thomas Allé 2³, København V.
- Premierløjtnant Steffen Egede Glahn, 2. Regiment, Kasernen, Haderslev.
- Stud. med. Carsten Emil Hansen, Hasselholt, Vinderup.
- Stud. merc. Svend Bjerrum Hansen, Nordisk Kollegium, Strandboulevard 32,
København Ø.
- Ekspedient Poul Ebbe Rostgård Hansen, Grimstrupvej 32, Næstved.
- Lægeseekretær Hanna Helledi, Thise, Manna.
- Grevinde Gisela Knuth, f. Ahlefeldt Laurvig, Gl. Præstegård, Bandholm, Lolland.
- Kontorassistent Arne Reinau Larsen, Hillerødgade 55¹ tv., København N.
- Korrespondent Tove Madsen, Viggo Røthesvej 47, Charlottenlund.
- Stud. polyt. Anders Bøgelund Nielsen, Møllevej, Høng.
- *Stud. jur. Ellinor Olsen, f. Nielsen, Valbygårdsvej 87 st. tv., Valby.
- Stud. soc. Anna Raunkjær Petersen, Ounbøl Østergård, Sig.
- Stud. mag. Connie Truelsen, Barners Kollegium, Helgolandsgade 8, København V.
- 1956 Elsebeth Andersen, Slemdalsvej 113, Slemdal, Norge.
- Kirsten Asbæk, Bolbro Villavej 28, Rungsted kyst.
- Kontorassistent Grethe Bach Christensen, Eskemosegård, Refsvindinge.
- Stud. med. vetr. Niels Christensen, Sdr. Vedby, Nykøbing F.
- Forststuderende Ib Clausager, Asgård, Havrebjerg.
- *Stud. polyt. Keld Danø, Studentergården, Tagensvej 15, København N.
- Fru Inge Hansen, f. Thomsen, Karrebækvej 28 C th., Næstved.
- Lærer Peder Brix Hedegård, Brønderslev realskole, Brønderslev.
- Seminarieelev Johannes Joensen, Viby Præstegård, Viby J.

Stud. mag. Ester Jørgensen, Triangelen 4⁵, København Ø.
 *Stud. theol. Jørgen S. Jørgensen, Gørlev S.
 Stud. pharm. Ole Jungersen, Limfjordsvej 48, København F.
 Stud. polyt. Brandt Laursen, Javngyde, Ry st., Jylland.
 Stud. mag. Hans Henrik Monrad, Jacobis Allé 21, København V.
 Seminarieelev Toke Elken, Solbakkevej 1, Vordingborg.
 Lærer Frede Thorpstrup Nielsen, Gedved pr. Horsens.
 Stud. odont. Kirsten Nielsen, Klinholmsvej 2, Brønshøj.
 Leo Nielsen, Rold, Arden.
 Agner Ahm Olesen, Nyropsgade 15, København V.
 Seminarieelev Ove Pedersen, Skanderborgvej 94¹, Århus.
 Lærerinde, fru Jytte Knudsen, f. Rom, Terndrup.
 Thorkild V. Skole, Schubertsvej 10³, København S. V.
 Niels Peter Smed, Hammelev.
 Stud. mag. Margrethe Søndergaard, værelse 106, Egmont Kollegiet, Nørre Allé 75,
 København Ø
 Stud. med. Chr. Vemming, I. P. Jacobsensvej 17, Aabyhøj, Østjylland.

- 1957 Stud. jur. Søren Bang, manufakturhandler, fru B., Als, Østjylland.
 Stud. ing. Knud Erik Bech, murer B., Voer pr. Ørsted.
 Stud. pharm. Eivind Boddum, Ulfborg.
 Stud. jur. Niels Carstensen, Vig station.
 Stud. mag. Kjeld Christensen, forsøgsleder C., Hornum.
 Stud. polyt. Mogens Fejer Christiansen, „Egemosegård“, Grevinge.
 Ruth Christoffersen, uddeler C., Sludstrup.
 Hans Chr. Ellehaug, forsøgsleder E., Antvorskov, Slagelse.
 Lars Eskildsen, realskolebestyrer E., Tranebjerg.
 Lægeseekretær Kirsten Hansen, mejeribestyrer H., Rærup pr. Vodskov.
 Stud. med. Poul Hvirvelkær, Hvirvelkær, Als Ø.
 Stud. med. (Århus) Helge Jensen, Rask Mølle.
 Seminarieelev Poul Erik Jensen, Lyngbogård, Stubbekøbing.
 Stud. polyt. Jørn Krabbe, A. L. Drewsensvej 10, København Ø.
 Stud. med. Bent Volkers, Skodsborg Søbad, Skodsborg.
 Seminarieelev Frederik Madsen, c/o fru gdr. M., Kulby pr. Høng.
 Kommis Henning Nielsen, Ingerslevsgade 200, København V.
 Jørgen Bach Nielsen, dir. A. N., Mortensgade 1, Farsø.
 Ole Jentoft Olsen, murermester O., Jyderup st.
 Stud. med. Mogens Pedersen, gdr. S. P., Frankerup, Værsløv.
 Stud. pharm. Kaj Petersen, Artillerivej 63, Værelse 98, København S.
 Mogens Brandt Petersen, c/o slagterm. H. S. P., Vig.
 Eva Philbert, Dianalund.
 Stud. med. (Århus) Per Philbert, Dianalund.
 Daisy Norén Schmidt, Eriksdalsgatan 44², Stockholm Söder, Sverige.
 Studietekniker Kaj Holger Sivertsen, Radiohuset, Godthåb, Grønland.
 Seminarieelev Thora Sivertsen, f. Andreasen, Silkeborg seminarium.
 Stud. jur. Albrecht Steenholdt, Strandvejen 590, Klampenborg.
 Discipel Niels Bent Storgård, Vestergade 34, Hobro.
 Lillemor Bang Søgård, c/o Lykke Hansen, Merløsevej 6, Brønshøj.
 *Stud. med. vetr. Gunnar Høi Sørensen, Hostrupsvej 20, København V.
- 1958 Inge Marie Andersen, gdr. J. A., Elmegård, Assendrup.
 Seminarieelev Lis Asmussen, Odinsvej, Høng.
 Stud. med. Hans Bremholm, Sct. Jørgensbjerg 34, Kalundborg
 Fysioterapeutelev Inge Buch-Sørensen, Tranebjærg, Slagelsevej 18²,
 København Ø.
 Kontorist Aase Eg Christensen, V. Heisevej 13, Allerød.
 Korrespondentelev Leif Christensen, Sct. Knudsgade 1 A, Ringsted.

Stud. jur. Bent Klinte Eriksen, Slagelsegade 20⁵ tv., København Ø.
 Fru Karen Fisker-Nielsen, f. Risør, Bekkasinvej 16, Hellerup.
 Kontorist Ellen Marie Hansen, Jørløse pr. Svebølle.
 Stud. med. Grethe V. Hansen, gdr. Hansen, Kollokølle pr. Vig.
 Gymnastikstuderende Inge Juul Jensen, Rosenfeldtsgården, Frederikslund.
 *Martin Bagger Jensen, Skivum, Vægger (soldat).
 Korporal i livgarden stud. polyt. Søren Martin Jensen, Svebølle pr. Viskinge.
 Stud. mag. Henry Koop, Sct. Nikolajgade, Ribe.
 Sergent Holger Møller Larsen, Østrup, Ddr. Saltum.
 Fysioterapeutelev Susanne Gowers Lund, Vallerødgade 26, Rungsted Kyst.
 Sergent ved marinen Ole Birger Lyshede, Halls Allé 1, København V.
 Seminarieelev Solveig Mahler, Ingerslevs Boulevard 15³ tv., Århus.
 Adgangskursist Jens Erik Miller, Vestergade 10, Pandrup.
 Discipel Jens Peter Nielsen, St. Rævdal, Dronninglund.
 Stud. phil. og marinesoldat Jens Erik Ohlendorff, Nørregade 41 A, Frederiksværk.
 Børn Rosing, Biologstationen, Godthåb, Grønland.
 Seminarieelev Lene Petersen, Stationsvej, Høng.
 Seminarieelev, frk. Else Smith, c/o Fürst, Ibstrupvej 20 A, Gentofte.

- 1959 Børge Andersen, Venslev pr. Skibby (soldat).
 Stud. mag. Juhl Brechling Andersen, Fuglerupgården pr. Lyngø.
 Stud. med. Mogens Andersen, Odinsvej 2, Høng.
 Lærervikar Uffe Bennedsen, Ringridervej 70, Sønderborg.
 Lærervikar Jytte Busk, Strandgade 6, Frederiksværk.
 Birthe Eilertsen, Store Heddinge (husholdningselev).
 Lærervikar Inger Eskildsen, Slagelsevej 12, Gørlev.
 Bibliotekarelev Hanne Gammelgård, Bistrupvej 89, Birkerød.
 Lærervikar Magne Gudiksen, Valdemarsgade 3, Slagelse.
 Stud. mag. Marie Halsskov Jensen, Nansengade 21 D¹ th., København K.
 Stud. odent. Arne Svendstrup Hansen, Viig.
 Lærervikar Inger Hansen, adr. landinsp. H., „Dalen“, Frederiksværk.
 Stud. med. Kirsten Falster Hansen, Sæby pr. Høng.
 Kontorelev Jeppe Harrsen, Brødebæk, Rønnede.
 Stud. med. Peter Kraunsøe, Åboulevarden 29 B, Horsens.
 Ole Bjørn Jacobsen, Herfølge (soldat).
 Stipendiat Jens Peter Jensen, Skelskørvej 67, Slagelse (p. t. Frankrig).
 Lærervikar Lise Jespersen Jensen, Svallerup.
 Stud. ing. Karl Erik Karberg, Glumsø.
 Aage Bonde Kræmmer, Issehoved, Nordby, Samsø (soldat).
 Adgangskursist Vagn Søndergård Larsen, Tersløse pr. Dianalund.
 Kjeld Laurson, Løgager, Funder (soldat).
 Stud. polit. Knud Madsen, Anlægsvej 10, Aars.
 Helle Birgitte Marholt, Nyvej 1, Høng (p. t. Tyskland).
 Stud. jur. Harry Mortensen, Bredgade 12, Aalborg.
 Stud. med. Peter Rønne Melgaard, Langelandsvej 1, Køge.
 Slagter Kaj Mønsted, Østergade Stoholm.
 Stud. polyt. Erling Navntoft, Højby, Ølgod.
 Lærervikar Inger Lise Sørensen, Glumsø.
 Stud. med. Jens Galsgård Sørensen, Nr. Hyllinge pr. Kirke Hyllinge.
 Stud. med. Jørgen Bo Sørensen, Stenum.
 Stud. med. Jørgen Fløhr Sørensen, Vangehus, Nykøbing S.

Hvis De har fundet fejl eller udeladelser i fortegnelsen, meld det da til kassereren eller til skolen.

Meddelelser

Oplag: 750 eksemplarer.

Vignetterne er tegnet af maleren Troels Trier, Vallekilde.

Redaktionen: Forstander, cand. mag. J. H. Monrad, ekspeditionssekretær, cand. polit. Ivar Munk, redaktør Hans Bagge og stud. art. C. C. Vibjerg Jensen.

Skolekomedie og bal: Lørdag den 30. januar 1960.

Sammenkomst i Studenterforeningen i København lørdag den 5. marts 1960.

Generalforsamling samme aften.

Kontingent: 5 kr. årlig. Giro 650 46.

NB! Kontingenter, der ikke er indkommet senest 1. november 1960, opkræves pr. post.

Formand: Redaktør Hans Bagge, Bredegade 6, Slagelse. Telf. (03) 52 37 00 (kont.) og (03) 52 22 02 (privat).

Kasserer og sekretær: Lektor Esman Eriksen, Lindevej 3, Høng, telf. 156.

Anbefal foreningen til klasse- og skolekammerater, der endnu ikke er medlemmer. Husk at melde adresseforandring til kassereren eller skolen!